Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul VIII — Nr. 854
Marți 3 iulie 1962

4 pagini
Prețul 20 de bani

CULTURILE DUBLE—IMPORTANTĂ SURSĂ DE SPORIRE A BAZEI FURAJERE

Gospodăria noastră colectivă și-a creat un sector zootehnic în plină dezvoltare. Fermele de animale, proprietate obștească, cuprind astăzi 662 de taurine, din care 227 de vaci cu lapte, peste 1 000 de porci, din care 218 scroafe de prăsilă, aproape 4 000 de oi și peste 14 000 de păsări. Toate acestea ne aduc venituri mari care constituie un puternic mijloc de dezvoltare a gospodăriei și creștere a nivelului de trai al colectiviștilor.

Se înțelege că pentru un astfel de sector zootehnic e nevoie de o puternică bază furajeră, că e necesar să folosim toate resursele pentru a asigura animalelor hrană suficientă și de calitate. Călăuzindu-ne după îndrumările date de partid, noi am căutat să facem din problema asigurării furajelor una din preocupările noastre centrale. Ne străduim să folosim gospodărește pămîntul, extinzînd și cultura plantelor valoroase de nutreț și ne îngrijim mai ales de sporirea producției la hectar.

Una din metodele eficiente pentru mărirea producției de furaje o constituie culturile duble. Ele ne asigură, de la un an la altul, cantități tot mai mari de furaje, atît pentru însilozare, cît și pentru masă verde. Lucrul acesta e cu atît mai important pentru noi, cu cît gospodăria nu dispune decît de o suprafață de pășune foarte mică și mai ales foarte săracă.

Culturile duble se folosesc la noi începînd din anul 1959. Atunci am semănat cu porumb, în miriște după grîu, 74 de hectare. Nu toți colectiviștii au înțeles însă de la început foloasele acestei metode. Unii dintre ei gîndeau așa.

— Uite, președintele și inginerul agronom strică bunătate de sămînță. Cine-a mai văzut să bagi porumb în miriște, după strînsul grîului!

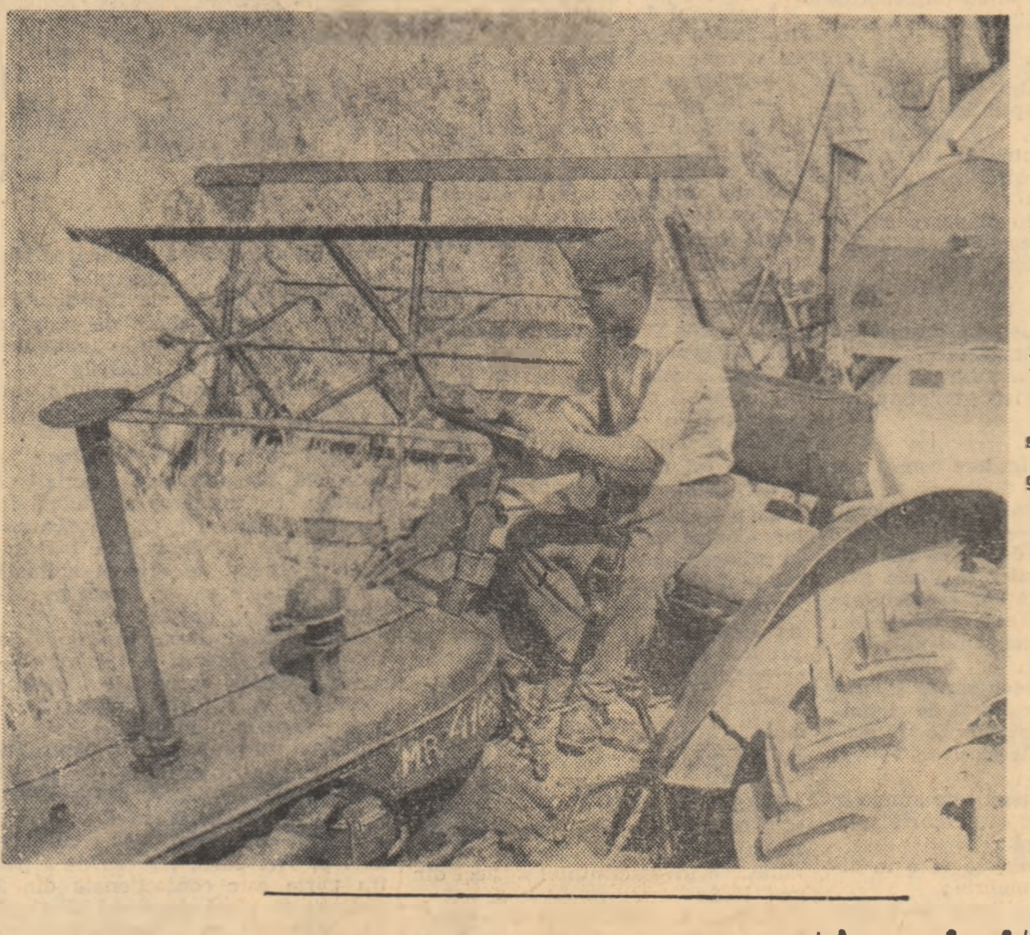
Faptele au spulberat însă astfel de îndoieli. Am strîns de pe cele 74 de hectare o producție nu prea mare, dar destul de bună pentru început: 15 000 de kg masă verde la hectar. O parte din cantitatea aceasta am dat-o animalelor ca masă verde, iar restul am însilozat-o. În anul următor, suprafața pe care am semănat culturi duble a ajuns la 170 de hectare, iar anul trecut la 200 de hectare. Am semănat, îndeosebi amestec de porumb cu floarea-soarelui. Ca lucrări de întreținere, am asigurat culturilor respective cîte un boronit și o sapă rotativă. Era bine, desigur, dacă efectuam și alte lucrări de întreținere, dar volumul mare de munci din timpul verii nu ne-a dat posibilitatea să facem acest lucru. Pe viitor vom căuta însă să asigurăm și culturilor duble toate lucrările de întreținere cerute pentru a obține producții cît mai mari la ha.

În medie, anul trecut am obținut de pe cele 200 hectare amintite în jurul a 25 000 de kg masă verde la hectar. Am avut astfel la îndemînă o mare cantitate de furaje pentru hrănirea animalelor cu nutrețuri verzi. În același timp am putut ca numai din culturi duble să însilozăm peste 2 000 de tone de furaje, adică aproape jumătate din întreaga cantitate de nutrețuri însilozată anul trecut.

Experiența pe care am dobîndit-o în privința culturilor duble ne-a determinat să extindem și mai mult aceste plante. Pentru anul în curs am prevăzut să semănăm în cultură dublă circa 500 de hectare, îndeosebi după cereale păioase. Am luat toate măsurile pentru buna pregătire a solului, astfel ca semințele plantelor să găsească un pat germinativ cît mai bun. În gospodăria noastră toți colectiviștii s-au convins de eficacitatea culturilor duble și cu toții sîntem hotărîți să folosim cît mai din plin această importantă sursă de sporire a producției de furaje.

NICOLAIE S. NICOLAIE
președintele gospodăriei colective „Grivița Roșie" din comuna Insurăței, raionul Brăila

MUNCĂ SPORNICĂ LA STRÎNSUL RECOLTEI

Recoltatul grîului la gospodăria de stat Budești-Negoiești, regiunea București

Inginerii din Stoicănești

Avea loc ca de obicei, o scurtă ședință de lucru, într-o seară caldă de la începutul lunii iunie. La masa lungă se strînseseră oameni cu fețele și brațele bronzate, — oameni ai cîmpului.

— Cu ce încheiem, tovarăși, ziua de astăzi? zicea președintele gospodăriei, tov. Dumitru Tudose.

Clipe de tăcere. Doar întoarcerea unei file din carnetul de brigadier, se auzea în liniștea dinaintea înscrierilor la cuvînt. Tînărul inginer agronom Constantin Neofit schimbă în șoaptă cîteva cuvinte cu brigadierul Ilie Rădulescu, înainte ca acesta să înceapă a da raportul.

— Tovarăși, se auzi apoi vocea domoală a brigadierului, așa după cum am hotărît cu tov. inginer, astăzi am început prașila a treia la porumb. Aș vrea să vă aduc la cunoștință că brigada mea a prășit porumbul de pe întreaga suprafață planificată pe ziua de azi. Oamenii au muncit bine; în urma prășitorilor pămîntul a rămas afînat, fără fir de buruiană...

Inginerul agronom asculta cu atenție și nota ceva în carnetul său cu scoarțe fumurii. Știa bine că indicațiile sale au fost luate în seamă și se bucura.

Discuțiile continuau. Pe rînd, brigadierii Marin Tutunaru, Constantin Vieru, Florea Neagu, Constantin Rotaru, înfățișau lucrurile pe concret, făcînd propuneri pentru buna desfășurare a lucrărilor în cîmp, pe a doua zi.

Stan Ghinescu, vicepreședintele gospodăriei, a ținut să precizeze:

— Am fost astăzi cu tovarășa ingineră zootehnistă și pe la grajdurile în construcție, și pe la ferme, și pe la oamenii care cosesc lucerna; ne-am oprit mai mult la păsări, unde tovarășa a dat îndrumări Gheorghiței și celorlalte crescătoare, cum să hrănească și să îngrijească lotul de pui.

Maria Neofit, tînăra ingineră zootehnistă, a completat:

— La construcții munca face progrese; avem tot temeiul să credem că adăposturile pentru animale vor fi gata la timp...

★

Vara a venit deodată cu soare mult, fierbinte. Arșița este atît de mare, încît simți că-ți ia foc cămașa din spinare. Dar, cîmpul e plin de oameni, la muncă. Și printre ei, cît e ziua de mare, îi găsești și pe cei doi ingineri: Maria Neofit și Constantin Neofit.

Așa fac de trei ani, de cînd au venit de pe băncile Institutului în mijlocul colectiviștilor din Stoicănești. Sălile de studiu, plimbările de seară pe sub teii parfumați, distracțiile, le-au lăsat în urmă, pentru alții mai tineri. „Cît de nerăbdătoare sînt să ajung ingineră într-o gospodărie colectivă, să fiu de folos oamenilor, să văd că și eu am contribuit la bucuria vieții lor...", spunea studenta de ieri, colegului ei de studenție, devenit apoi tovarășul ei de viață. El o privea drept în ochi, mîngîindu-i tîmplele. „Știi, dragă Maria, m-am gîndit de multe ori la ce ar putea înfăptui doi tineri ingineri într-un sat colectivizat... Și, drept să-ți spun, eu nu sînt dintre aceia care cred că totul depinde de ei în a face ca pămîntul să devină cît mai roditor. Nu cred așa, fiindcă știu că țăranii de azi au deja o experiență în lucrarea pămîntului, în organizarea muncii în condițiile gospodăriei colective. După mine, inginerul trebuie să-i ajute pe colectiviști în a-și îmbogăți experiența, în a aplica pe scară mai largă știința agrotehnică. Ca atare, munca specialistului trebuie să se împletească cu munca colectiviștilor — adică să îmbine armonios teoria cu practica".

Fata îl aproba, iar gîndul ei zbura departe, la cîmpurile însorite, fără haturi.

— Și mai trebuie ceva; mai trebuie să cîștigi neapărat încrederea și dragostea oamenilor. Ei să simtă că ești de-al lor..., a accentuat Maria.

— O! asta în primul rînd, a fost de părere tînărul.

„Să simtă oamenii că ești de-al lor...".

Ce adînc este înțelesul acestor cuvinte. Și au înțeles oare colectiviștii din Stoicănești că inginerii Maria Neofit și Constantin Neofit sînt de-ai lor? Pentru aceasta vorbesc faptele.

Întîi, inginerii sosiți la Stoicănești s-au interesat de starea culturilor, de felul cum sînt îngrijite animalele gospodăriei, de producțiile din cîmp și de la ferme.

— Eu cred, a spus apoi inginerul într-o adunare a colectiviștilor, că gospodăria noastră are posibilități să dezvolte cultura plantelor tehnice și legumicultura.

Colectiviștii care pînă la venirea inginerilor nu cultivaseră nici sfeclă de zahăr, nici legume și zarzavat, au socotit cam îndrăzneață propunerea inginerului Constantin Neofit, mai ales în privința legumiculturii. Mulți nu s-au sfiit să arate că, neființ în comună posibilități de irigare, legumicultura nu ar putea deveni o ramură de producție aducătoare de venituri mari.

Inginerul însă, care de la început mersese zile în șir pe cîmp și examinase situația terenului, a răspuns:

— Uite, pe valea aceea destul de lungă se strînge din ploi și din topirea zăpezii atîta apă încît problema irigării poate fi rezolvată. Dar, să nu lăsăm apa să treacă în suvoi, să facem diguri, s-o oprim. În ceea ce privește introducerea în cultură a sfeclei de zahăr, pot spune că aceasta este o treabă mai ușoară. Trebuie mai mult curaj. Pămînt și tractoare avem ca să lucrăm bine, și oamenii vor învăța repede și cum să aplice îngrășămintele, și cum să îngrijească de această cultură. Dacă Dvs. sînteți, cum o știu, meșteri care au obținut 2.000 kg. de grîu la hectar și peste 3.000 kg. de porumb boabe la hectar, de ce n-ați putea obține și recolte mari de sfeclă de zahăr? Înțeleg, n-aveți experiență în cultura sfeclei de zahăr, dar nimic nu vă este greu; nimeni nu s-a născut învățat.

Asemenea soțului ei, inginera zootehnistă Maria Neofit a arătat colectiviștilor, că pe lîngă mărirea numărului de vaci, porci, oi, este necesară sporirea producției de lapte, carne, lînă. Cine a văzut-o cum se

RADU SANDU

(Continuare în pag. 4-a)

Recomandările Consiliului Superior al Agriculturii

În regiunile din sudul țării a început intens secerișul. Din datele Consiliului Superior al Agriculturii reiese că în regiunile București, Galați, Dobrogea, Oltenia și Ploiești recolta de orz a fost strînsă de pe mai mult de jumătate din suprafețele cultivate. În aceste regiuni grîul a fost recoltat de pe aproximativ 40.000 hectare. Aproape în întregime această suprafață a fost recoltată cu windrowerele și secerătorile legători. G.A.S. și S.M.T. au folosit pînă acum cu mai mult randament windrowerele la recoltarea grîului în pîrgă ca urmare a concentrării lor în unitățile cu suprafețe mari de grîu, precum și mai bunei organizări a muncii.

Peste cîteva zile recoltarea cerealelor păioase se va desfășura din plin în întreaga țară. Din constatările făcute pe teren de specialiști de la Consiliul Superior al Agriculturii rezultă că anul acesta unitățile agricole socialiste sînt mai bine pregătite decît în anul trecut pentru strîngerea recoltei

În toate regiunile trebuie luate în continuare măsuri pentru **începerea recoltărilor de îndată ce lanurile au dat în pîrgă,** pentru folosirea tuturor secerătorilor și chiar a secerilor și coaselor mai ales unde cerealele sînt culcate, în scopul preîntîmpinării pierderilor prin șiștăvire, răscoacere sau scuturare. Consiliul Superior al Agriculturii recomandă să se folosească din plin combinele imediat ce sînt condiții de lucru pentru aceste mașini. De asemenea, este necesar **să se termine cît mai repede alegerea locurilor, organizarea ariilor și scoaterea batozelor pe arii.**

O atenție deosebită trebuie să se acorde **stringerii paielor de pe miriști,** folosindu-se în acest scop presele de paie, colectoarele, tîrîșurile și greblele mecanice, astfel ca paralel cu recoltarea, să se poată executa arăturile adînci de vară. Pe terenurile care nu sînt destinate însămînțărilor de toamnă, și îndeosebi pe acele amenajate pentru irigat să **se însămînțeze suprafețe cît mai mari cu culturi furajere — porumb pentru siloz.**

(Agerpres)

Au primit chitanța nr. 1

Zilele trecute membrii gospodăriei agricole colective din comuna Plopu, raionul Făurei, cu sprijinul mecanizatorilor de la S.M.T. Ianca, au recoltat primele 50 de ha cu grîu. Producția obținută a fost de peste 2.000 de kg. la ha.

Cu camioanele gospodăriei colectiviștii au transportat la baza de recepție grîul contractat cu statul, obținînd chitanța nr. 1 pe raion.

Acțiunea de recoltare la această unitate este în toi. S-au evidențiat pînă acum în această muncă șeful brigăzii de tractoare Ștefan Dumitru și colectiviștii din brigăzile conduse de Ion Lipan și Ion Mucea.

Au început recoltatul

În zona de șes a regiunii Banat a început recoltatul grîului. Primii au intrat în lanurile pîrguite colectiviștii din Peregul Mare, care au recoltat în prima zi grîul de pe mai bine de 40 ha. Recoltatul grîului a început și în unele gospodării agricole colective din raioanele Deta și Timișoara.

Unitățile agricole socialiste din această parte a țării au luat toate măsurile pentru a executa lucrările de stringere a recoltei de cereale într-un timp mult mai scurt decît anul trecut. În acest scop, la recomandarea consiliilor agricole raionale, pe lîngă folosirea unui număr sporit de combine și de secerători-legători s-au luat măsuri pentru folosirea tractoarelor în două schimburi, în fiecare gospodărie colectivă s-au format echipe de cosași și echipe care vor lucra la eliberarea de paie a terenurilor.

Furaje verzi pentru hrana animalelor

La gospodăria agricolă de stat Urleasca, regiunea Galați, se lucrează din plin și la recoltarea nutrețurilor verzi.

Pînă acum gospodăria a însilozat 1.646 de tone de secară și lucernă cosite după suprafața de 147 de ha. Acțiunea de însilozare se desfășoară sub conducerea directă a cadrelor de specialiști, în scopul asigurării unei perfecte conservări a nutrețurilor.

Paralel cu munca de însilozare, importante cantități de fînuri de lucernă sînt pregătite și depozitate în căpițe, după ce mai întîi au fost lăsate să se „pălească". De pe suprafața de 55 ha s-a realizat astfel cantitatea de 169 tone de fînuri de bună calitate.

În scopul creării unor mari rezerve de furaje, consiliul G.A.S. Urleasca, îndrumat de organizația de partid, a luat măsuri ca cea mai mare parte din suprafețele de pe care se recoltează nutrețurile verzi să fie imediat însămînțate cu porumb pentru siloz.

ION GH. CENUȘĂ
corespondent

Sporește producția de lînă în G. A. S.-urile dobrogene

În toate gospodăriile agricole de stat din regiunea Dobrogea, tunsul oilor este pe sfîrșite. Pînă acum, producția și calitatea lînii sînt mult superioare anilor trecuți. Bunăoară, gospodăria agricolă de stat Cobadin, care dispune de o turmă frumoasă de oi din rasa Merinos, a realizat de la primul cîrd de 200 de oi Merinos cîte 9 kg. de lînă pe cap de oaie. După datele preliminare, această unitate va livra și în acest an statului o importantă cantitate de lînă peste plan.

Gospodăriile agricole de stat N. Bălcescu, Peștera, Moșneni, Lipnița, Agigea și altele care au merinozat oile din rasele Spancă și Țigaie au obținut la tundere, în medie, cîte 4-5 kg de lînă de la fiecare oaie. Gospodăriile agricole de stat din Trusturile Gostat Constanța și Babadag din regiunea Dobrogea și-au propus să livreze în acest an statului aproape 800 de tone de lînă, cu circa 130 tone mai mult decît au livrat anul trecut.

În vederea asigurării unei cantități sporite de lînă necesară industriei noastre, gospodăriile de stat dobrogene au oprit în acest an peste 25.000 mielușe de prăsilă și 40.000 de batali.

În brigada condusă de Gheorghe Melinte de la gospodăria agricolă de stat Florești, raionul Focșani, ca și în celelalte brigăzi, stropitul viei se face la timp și în bune condiții. În fotografie: **Toma Olaru în timpul lucrului.**

Pentru bunul mers al campaniei de vară

Cooperativele sătești din regiunea Banat, aprovizionează gospodăriile agricole colective cu cantități sporite de materiale necesare în campania agricolă de vară. Printre acestea se numără 50.000 de saci, 60.000 de kg. sfoară, 4.500 mp. de pînză pentru secerători, 5.000 coase și diferite alte unelte. Totodată, cooperativele sătești fac ultimele pregătiri pentru a organiza la ariile de treier și bazele de recepționare a produselor agricole puncte de desfacere de băuturi răcoritoare, standuri pentru ziare, reviste, cărți etc.

Acțiunea de aprovizionare continuă în întreaga regiune.

(Agerpres)

Pe ogoarele G.A.S.-urilor

În majoritatea gospodăriilor agricole de stat din țară se desfășoară cu intensitate recoltarea orzului. Pînă de curind gospodăriile din cadrul Trustului Gostat Călărași recoltaseră peste 70% din suprafața însămînțată cu orz, iar cele din Trusturile București, Brăila și Ploiești peste 60 la sută.

Sînt rămase în urmă gospodăriile agricole de stat din Trusturile Gostat Galați, T. Severin și Craiova, care la data de 29 iunie nu recoltaseră decît circa 25 la sută din suprafața cultivată cu orz. La începutul acestei săptămîni va începe recoltarea orzului și în gospodăriile din Trusturile Deta, Iași și Sibiu, unde vegetația culturilor este ceva mai întîrziată.

★

De cîteva zile, în toate gospodăriile de stat din sudul țării se recoltează grîul cu windrowerele, iar pe unele parcele au intrat în acțiune și combinele. În gospodăriile agricole de stat din Trustul Călărași, au fost recoltate peste 8.000 de ha cu grîu, dintre care 4.500 ha au fost recoltate cu windrowerele. Gospodăriile din Trustul București au recoltat pînă acum peste 15 la sută din suprafața însămînțată cu grîu. De asemenea, au început recoltarea grîului gospodăriile de stat Segarcea și Redea din Trustul Gostat Craiova, G.A.S. Rogova din Trustul Gostat T. Severin și altele.

O dată cu recoltarea, au fost eliberate de paie aproape 5.000 de ha și s-au făcut însămînțări de furaje în miriște pe circa 4.000 de ha. În zilele ce urmează recoltarea va începe din plin și în Trusturile Gostat Babadag, Constanța și Roșiori.

Recolta va fi strînsă în timpul optim

Gospodăriile agricole de stat Săcele, Sarinasuf și altele din regiunea Dobrogea au terminat recoltarea orzului de toamnă. În celelalte unități din regiune, recolta de orz a fost strînsă de pe mai mult de jumătate din suprafața cultivată.

În ultimele zile, numeroase gospodării de stat și gospodării colective au început intens și secerișul grîului. În regiune sînt asigurate condițiile necesare pentru ca recoltarea cerealelor păioase să se termine în 10—12 zile în gospodăriile colective și în 8 zile în gospodăriile agricole de stat. S.M.T.-urile au fost dotate cu încă 250 de tractoare. 100 de combine, 200 prese de balotat paie, iar gospodăriile colective au confecționat 1 500 colectoare noi de paie. În felul acesta se pot strînge în scurt timp paiele de pe miriști și efectua arăturile adînci de vară. Au fost luate, de asemenea, măsuri pentru ca cel puțin 50 la sută din numărul tractoarelor să lucreze în schimbul doi la arături.

Toate pregătirile au fost terminate

La baza de recepție din comuna Căvăran, raionul Caransebeș, toate pregătirile necesare depozitării noii recolte au fost terminate din vreme. Aici, toate utilajele au fost revizuite, curățite și reparate. De asemenea, toate magaziile de depozitare au fost curățite, vopsite și dezinfectate. Depozitarea primelor cantități de cereale din recolta acestui an s-a făcut în cele mai bune condiții.

N. PÎRVU
corespondent

Acordăm toată atenția recoltării la timp a legumelor

În aceste zile, paralel cu recoltatul grîului, în gospodăria noastră colectivă se desfășoară din plin și strînsul legumelor. Zeci de colectiviști lucrează pe parcelele cultivate cu roșii timpurii din hibridul 10 × Bizon. Ei recoltează roșiile care s-au copt bine, le sortează și le încarcă în lădițe. Munca este astfel organizată încît camioanele gospodăriei nu zăbovesc deloc în ce privește transportul roșiilor la unitățile cu care avem încheiate contracte, știut fiind că produsele cele mai căutate sînt cele proaspete.

Un mare număr de colectiviști recoltează acum și cartofii de pe cele 10 hectare cultivate cu soiuri timpurii — ardeiul gras, varza timpurie, castraveții și vinetele.

Pentru ca produsele din grădina de legume ce ocupă anul acesta 90 de hectare să fie strînse în timpul optim, la îndrumarea organizației de partid, șefii de echipă din cele două brigăzi legumicole, sprijiniți din punct de vedere tehnic de inginerul agronom al gospodăriei, tov. Dorin Gireadă, cercetează cu grijă, permanent, fiecare parcelă de grădină și repartizează de îndată brațele de muncă necesare recoltatului.

Pînă de curînd, gospodăria noastră colectivă a livrat Aprozarului peste 100.000 legături de ceapă și separat 40.000 kg ceapă, plus 80.000 kg varză timpurie, 14.850 kg cartofi, 16.000 kg mazăre, 6.400 kg fasole, 500 kg roșii, 12.000 de ardei grași etc.

Mari cantități de legume au fost, de asemenea, livrate, potrivit contractelor, cooperativei de consum din comuna noastră, fabricii de conserve Flora și Combinatului agroalimentar din comuna 30 Decembrie. De asemenea, gospodăria noastră a vîndut importante cantități de legume prin chioșcurile proprii în diferite piețe din București.

Anul acesta, ca urmare a aplicării cu grijă a măsurilor agrotehnice la pregătirea terenului, producerea răsadurilor, transplantarea acestora în cîmp, întreținerea culturilor și irigarea lor la vreme, legumele și zarzavaturile din grădină s-au dezvoltat bine și dau producții bogate. La roșii timpurii, de pildă, cultivate pe 15 ha, realizăm peste 22.000 kg la hectar.

Colectiviștii au primit cu bucurie vestea că pînă acum cîteva zile, gospodăria noastră colectivă a realizat din livrarea a 635 tone de legume un venit de aproape un milioan lei. Acest succes se datorește în mare măsură producțiilor de bună calitate livrate unităților contractante, ca și faptului că recoltînd la timp diferitele legume și zarzavaturi — de multe ori chiar ca trufandale — am putut obține prețuri foarte bune. Acum sîntem pe deplin încredințați că venitul planificat de 1.424.000 lei din legumicultură, va fi cu mult depășit.

Membrii gospodăriei noastre colective sînt hotărîți să dezvolte pe scară și mai largă sectorul legumicol, pentru a contribui în și mai mare măsură la buna aprovizionare a oamenilor muncii cu legume și zarzavaturi.

Între altele, socot că merită să subliniez că de pe acum s-au luat măsuri pentru asigurarea materialelor necesare construirii a două sere cu o suprafață de 1.000 m.p. și pentru extinderea cultivării legumelor în răsadnițe calde. Incepînd din toamna acestui an, gospodăria noastră va produce și va livra permanent în timpul iernii legume proaspete, pe piețele Capitalei.

Vom lua, de asemenea, măsuri ca în anul viitor irigarea culturilor de legume să nu se mai facă — așa cum se procedează în prezent — cu 8 motoare folosindu-se apă din 400 de fîntîni, ci amenajîndu-se canale de irigații și folosindu-se apă din rîul Argeș.

ION MIHAI,
brigadier la gospodăria agricolă colectivă „N. Bălcescu" din comuna Adunații-Copăceni, regiunea București

După ce unii colectiviști din brigada condusă de tov. Ion Mihai scot cartofii cu ajutorul plugului tras de cai, numeroase colectiviste cum sînt Vasilica St. Ion, Elena Dumitru, Ioana C. Luca, Gheorghina Dinu și Maria C. Mardan pe care le vedeți în fotografie, — culeg cartofii din brazdă și îi adună în coșuri și lăzi urmînd a fi transportați la sediul gospodăriei.

CONDIȚIILE DE ADMITERE

în școlile profesionale de mecanici agricoli, școlile tehnice de maiștri mecanici agricoli și în școlile tehnice agricole

Încheierea colectivizării agriculturii cere o permanentă creștere a numărului de cadre de specialiști și a nivelului de pregătire a muncitorilor și tehnicienilor agricoli, capabili să aplice în practică cuceririle științei și tehnicei înaintate.

Pentru anul școlar 1962/1963 în școlile din rețeaua Consiliului Superior al Agriculturii se primesc înscrieri în condițiile prevăzute mai jos pentru următoarele meserii și specialități:

Mecanici agricoli

Școlile profesionale de mecanici agricoli pregătesc mecanizatori pentru agricultură. Absolvenții acestor școli vor lucra ca mecanici agricoli în gospodării agricole de stat, stațiuni de mașini și tractoare și în stațiuni experimentale agricole.

Școlile profesionale de mecanici agricoli au o durată de trei ani și sînt organizate pe lîngă G.A.S., S.M.T. și centre școlare agricole.

Admiterea în anul I se face pe bază de concurs (examen) în ordinea mediilor, în limita locurilor planificate pentru care s-a ținut concursul (examenul).

La concurs se pot prezenta absolvenți ai școlii de 7 (8) ani în vîrstă de cel mult 17 ani, domiciliați de preferință în zona de activitate a unității agricole de stat de pe lîngă care funcționează școala, fii ai muncitorilor și salariaților din întreprinderea în care este organizată școala, din alte unități agricole de stat, precum și fii ai țăranilor muncitori membri ai gospodăriilor agricole colective.

În funcție de necesități vor putea fi primiți și tineri din mediul sătesc, absolvenți ai școlii de 7 ani în vîrstă de pînă la 25 ani, cu stagiul militar satisfăcut. Cu acești elevi se vor organiza clase separate.

Înscrierea la concursul de admitere se face între 15—30 august 1962, la sediul fiecărei școli din S.M.T., G.A.S. sau la centrele școlare stabilite de către consiliile agricole regionale ca centre regionale de examinare.

Pentru înscrierea la concursul de admitere, candidații vor completa o cerere la care vor anexa următoarele acte:

1. Certificat de naștere (copie legalizată de școala la care se înscrie);
2. Certificat de studii (absolvirea școlii de 7 (8) ani, în original);
3. Certificat de sănătate eliberat de dispensar, spital sau policlinică, în care se va specifica rezultatul analizei sîngelui, radioscopiei pulmonare și examenul clinic (boli interne, O.R.L., oftalmologie, chirurgie, neurologie);
4. Declarația tip din care să rezulte starea materială a părinților sau a susținătorilor legali.

Nu se primesc înscrieri sub rezerva completării actelor.

Cererile nedepuse în termen nu vor fi luate în considerare.

În timpul concursului candidații vor avea asupra lor buletinul de identitate.

Examenul de admitere constă din următoarele probe:

— Limba romînă — scris și oral;

— Matematica — scris și oral.

Candidații care doresc să fie examinați la matematică în limba maternă a naționalităților conlocuitoare, vor specifica aceasta în cererea de înscriere la examenul de admitere.

Subiectele probelor scrise și orale se stabilesc de comisia de examinare, din materia prevăzută în programele școlare ale claselor V—VII (VIII).

Concursul de admitere se ține între 1—10 septembrie după cum urmează:

— Vizita medicală se face în zilele de 1—2 septembrie;

— Probele scrise între 3—4 septembrie;

— Probele orale între 6—10 septembrie.

Afișarea rezultatelor se face imediat după terminarea examinării.

Actele celor care nu au reușit la concurs se eliberează în termen de 2 zile de la afișarea rezultatelor.

Cursurile școlare încep la 15 septembrie.

Pe tot timpul școlarizării, elevii admiși în școlile profesionale de mecanici agricoli primesc burse, constînd din întreținerea completă în școală.

Elevii admiși în școlile profesionale de mecanici agricoli vor încheia la înscrierea în școală, contracte cu o gospodărie agricolă de stat sau stațiune de mașini și tractoare, prin care se obligă ca după terminarea școlii să lucreze minimum 3 ani în unitatea respectivă sau la locul de muncă unde vor fi repartizați.

În cazul nerespectării acestei obligații, elevii, părinții sau susținătorii legali ai acestora, vor restitui cheltuielile de școlarizare.

La absolvirea școlii elevii primesc certificat (diplomă) de muncitor calificat în meseria de mecanic agricol în baza căruia vor fi încadrați ca mecanici agricoli în G.A.S.-urile sau S.M.T.-urile cu care au încheiat contracte la înscrierea în școală.

După o practică de 3 ani în meseria de mecanic agricol în S.M.T. sau G.A.S., și satisfacerea stagiului militar, absolvenții școlilor profesionale de mecanici agricoli se pot înscrie la școala tehnică de maiștri mecanici agricoli.

Maiștri mecanici agricoli

Școlile tehnice de maiștri mecanici agricoli pregătesc maiștri mecanici care vor lucra în gospodării agricole de stat, stațiuni de mașini și tractoare și în uzine de reparat utilaj agricol ca ajutor al inginerului la organizarea, îndrumarea și conducerea procesului de producție.

Școlile tehnice de maiștri mecanici agricoli au o durată de 3 ani și sînt organizate pe lîngă întreprinderile Ministerului Metalurgiei și Construcțiilor de Mașini, precum și pe lîngă uzinele de reparații pentru utilaj agricol ale Consiliului Superior al Agriculturii.

Admiterea în anul I se face pe bază de concurs (examen) în ordinea mediilor, în limita locurilor planificate pentru care s-a ținut examenul.

La concurs se pot prezenta absolvenți ai școlilor profesionale de mecanici agricoli, cu o practică în meserie de cel puțin 3 ani, recomandați de gospodăriile agricole de stat, stațiunile de mașini și tractoare, uzinele de reparații pentru utilaj agricol și alte unități agricole de stat productive, dintre cei mai capabili meseriași, buni organizatori ai procesului de producție. Cei recomandați trebuie să aibă vîrsta de 23—30 ani și să fi satisfăcut serviciul militar.

Înscrierile la concursul de admitere se fac între 15—30 august a.c. la sediul școlilor de maiștri mecanici agricoli sau la centrele școlare de examinare stabilite pe regiuni în acest scop de către consiliile agricole regionale.

Pentru înscrierea la concursul de admitere, candidații vor completa o cerere la care vor anexa următoarele acte:

1. Certificat de naștere (copie legalizată de școala la care se înscrie);
2. Certificat de studii — diploma de absolvire a școlii profesionale de mecanici agricoli (în original);
3. Certificat de sănătate, eliberat de dispensar, spital sau policlinică, în care să se specifice rezultatul analizei sîngelui, radioscopiei pulmonare și examenul clinic (boli interne, O.R.L., oftalmologie, chirurgie, neurologie);
4. Declarația tip din care să rezulte starea materială a candidatului;
5. Adeverința de practică în meserie, eliberată de întreprinderea unde lucrează (S.M.T., G.A.S., uzina de reparații, stațiunea experimentală etc.) din care să rezulte că a lucrat efectiv 3 ani direct în producție ca mecanic agricol;
6. Recomandarea și contractul semnat de întreprinderea unde lucrează;
7. Dovada de satisfacerea serviciului militar (obligațiilor militare).

Nu se primesc înscrieri sub rezerva completării actelor.

Cererile nedepuse în termen nu vor fi luate în considerare.

În timpul concursului candidații vor avea asupra lor buletinul de identitate.

Concursul (examenul) de admitere se dă din materia prevăzută în programele de învățămînt de la școlile profesionale de mecanici agricoli și constă din următoarele probe:

— Matematica — scris și oral;

— Tehnologia meseriei (tractoare și mașini agricole, exploatarea parcului de mașini agricole și tractoare) — examinare orală;

— Desen tehnic (lucrare grafică și citirea desenelor) — scris și oral.

Candidații care doresc să fie examinați în limba maternă a naționalităților conlocuitoare vor specifica aceasta în cererea de înscriere la examenul de admitere.

Subiectele probelor scrise și orale se stabilesc de comisia de examen.

Concursul (examenul) de admitere se ține între 1—10 septembrie 1962 după cum urmează:

— Vizita medicală se face în zilele de 1—2 septembrie;

— Probele scrise între 3—4 septembrie;

— Probele orale între 6—10 septembrie.

Afișarea rezultatelor se face imediat după terminarea examinării.

Actele celor care nu au reușit la concurs se eliberează în termen de 2 zile de la afișarea rezultatelor.

În perioada studiilor, elevii școlilor tehnice de maiștri mecanici agricoli primesc conform contractului o indemnizație lunară corespunzătoare salariului stabilit pentru meseria de mecanic agricol.

La absolvirea școlii ei primesc diplomă de maistru mecanic agricol după care sînt încadrați în producție la unitatea (G.A.S., S.M.T., uzină de reparații, stațiune experimentală etc.), cu care a încheiat contract la înscrierea în școala tehnică de maiștri agricoli.

Cei care părăsesc școala sau nu se încadrează după absolvirea școlii în producție la unitatea cu care au avut contract, vor restitui cheltuielile de școlarizare.

Tehnicieni agronomi, horticultori, veterinari și contabili agricoli

Școlile tehnice agricole, horticole, veterinare și de contabilitate agricolă, pregătesc tehnicieni pentru agricultură în specialitățile respective, care vor lucra în producție ca ajutoare directe ale inginerilor agronomi, inginerilor horticultori, medicilor veterinari și a cadrelor cu pregătire superioară economică din gospodăriile agricole de stat, stațiunile experimentale, circumscripțiile veterinare sau din alte unități agricole socialiste.

Școlile tehnice agricole au o durată de 4 ani și sînt organizate pe lîngă unitățile agricole de stat (G.A.S. și stațiuni experimentale) și în centre școlare agricole.

Admiterea în anul I se face pe bază de concurs (examen) în ordinea mediilor, în limita locurilor planificate pentru care s-a ținut concursul.

La concurs se pot prezenta absolvenți ai școlii de 7 (8) ani din mediul sătesc, din regiunea unde este situată școala și din cele învecinate, care nu au depășit vîrsta de 17 ani.

Înscrierile la concursul de admitere la școlile tehnice agricole se fac între 15—30 august 1962 la sediul fiecărei școli sau la centrele școlare regionale stabilite ca centre de examinare de către consiliile agricole regionale.

Pentru înscrierea la concursul de admitere, candidații vor completa o cerere la care vor anexa următoarele acte:

1. Certificat de naștere (copie legalizată de școala la care se înscrie);
2. Certificat de studii (diploma de absolvire a școlii de 7 (8) ani în original);
3. Certificat de sănătate eliberat de dispensar, spital sau policlinică în care se va specifica rezultatul analizei sîngelui, al radioscopiei pulmonare și examenul clinic (boli interne, O.R.L., oftalmologie, chirurgie, neurologie);
4. Declarația tip din care să rezulte starea materială a părinților sau a susținătorilor legali.

Nu se primesc înscrieri sub rezerva completării actelor.

Cererile nedepuse în termen nu vor fi luate în considerare.

În timpul concursului candidații vor avea asupra lor buletinul de identitate.

Examenul de admitere constă din următoarele probe:

— Limba romînă — scris și oral;

— Matematica — scris și oral.

Candidații care doresc să fie examinați la matematică în limba maternă a naționalităților conlocuitoare, vor specifica aceasta în cererea de înscriere la examenul de admitere.

Subiectele probelor scrise și orale se stabilesc de comisia de examinare din materia prevăzută în programele școlare ale claselor V—VII (VIII).

Concursul (examenul) de admitere se ține între 1—10 septembrie 1962, după cum urmează:

— Vizita medicală se face în zilele de 1—2 septembrie;

— Probele scrise între 3—4 septembrie;

— Probele orale între 6—10 septembrie.

Afișarea rezultatelor se face imediat după terminarea examinării.

Actele celor care nu au reușit la concurs se eliberează în termen de 2 zile de la data afișării rezultatelor.

În perioada studiilor, elevii școlilor tehnice agricole primesc burse constînd din întreținerea completă în școală.

Parte din elevi vor primi burse de stat.

După absolvirea școlii ei vor fi repartizați în producție la unități agricole de stat.

Pentru acoperirea necesarului de cadre de tehnicieni agricoli, se recomandă consiliilor de conducere ale gospodăriilor agricole colective să trimită la școlile tehnice agricole elevi bursieri proprii, bursa acestora constînd din întreținerea completă în școală pe seama gospodăriei colective. Acești absolvenți se vor întoarce și vor lucra după terminarea școlii în gospodăria colectivă care i-a recomandat.

Elevii admiși în școlile tehnice vor încheia la înscrierea în școală contracte cu o unitate agricolă (G.A.S., G.A.C., sau stațiune experimentală) prin care se obligă ca după terminarea școlii să lucreze cel puțin 3 ani în unitatea respectivă.

În cazul părăsirii școlii sau al neprezentării la locul de muncă la unitatea cu care au încheiat contract, sau unde au fost repartizați elevii, părinții sau susținătorii legali ai acestora, vor restitui cheltuielile de școlarizare.

În ultimul an de școală, care este destinat exclusiv practicii în producție în unitățile agricole productive fruntașe, elevii școlilor tehnice agricole vor munci în producție conform specialității, fiind salarizați corespunzător cu munca depusă (cu excepția contabililor agricoli).

După terminarea celor 3 ani de studii și a anului de practică, elevii școlilor tehnice agricole vor da un examen de absolvire și vor primi diploma de tehnician în specialitatea respectivă.

Hidrotehnicieni agricoli

Școlile tehnice de hidrotehnică agricolă pregătesc specialiști care vor lucra ca ajutoare directe ale inginerilor hidrotehnicieni agricoli în cadrul întreprinderilor pentru proiectarea și exploatarea sistemelor de irigații și la întreținerea lucrărilor hidrotehnice din G.A.S. și G.A.C.

Școlile tehnice de hidrotehnică agricolă au o durată de 2 ani și sînt subordonate Comitetului de Stat al Apelor.

Admiterea în anul I se face pe bază de concurs (examen) în ordinea mediilor, în limita locurilor planificate pentru care s-a ținut concursul.

La concurs se pot prezenta absolvenți ai școlilor medii de cultură generală cu și fără examen de maturitate. La note egale vor avea prioritate elevii proveniți din mediul sătesc.

Înscrierile la examenul de admitere la școlile tehnice de hidrotehnică agricolă se fac între 10—24 septembrie 1962 la sediul fiecărei școli, în baza unei cereri însoțită de următoarele acte:

1. Certificatul de naștere (copie legalizată la școala la care se înscrie);
2. Diploma de maturitate sau certificat de absolvirea școlii de 11 ani (în original);
3. Certificatul de sănătate cu rezultatul analizei sîngelui, radioscopia pulmonară și examenul clinic (boli interne, O.R.L., oftalmologie chirurgie, neurologie);
4. Declarația tip din care să rezulte starea materială a candidatului (a părinților sau a susținătorilor legali).

Nu se primesc înscrieri sub rezerva completării actelor.

Cererile nedepuse în termen nu vor fi luate în considerare.

În timpul concursului candidații vor avea asupra lor buletinul de identitate.

Examenul de admitere se ține între 25—30 septembrie 1962 și constă în următoarele probe:

— Matematică — scris și oral.

— Fizică — oral.

Candidații care doresc să fie examinați în limba maternă a naționalităților conlocuitoare vor specifica aceasta în cererea de înscriere la examenul de admitere.

Subiectele probelor scrise și orale, se stabilesc de comisia de examinare, din materia cuprinsă în programele de învățămînt ale claselor VIII—XI din școlile medii de cultură generală.

Elevii admiși în școlile tehnice de hidrotehnică agricolă încheie un angajament cu școala, prin care se obligă ca după absolvirea școlii să lucreze cel puțin 3 ani la locul de muncă unde vor fi repartizați.

În perioada studiilor, elevii școlilor tehnice de hidrotehnică agricolă primesc burse în raport cu situația materială și la învățătură.

După terminarea școlii, elevii vor da examen de absolvire și vor primi diploma de hidrotehnician agricol, în baza căreia vor fi repartizați în producție.

Dispoziții tranzitorii

Potrivit prevederilor Hotărîrii C.C. al P.M.R. și a Consiliului de Miniștri privind dezvoltarea și îmbunătățirea învățămîntului agricol din mai 1962:

A. Școlile profesionale de agricultură, horticultură, viticultură și crescători de animale își încetează activitatea la sfîrșitul anului școlar 1961/1962.

Elevii școlilor profesionale care la sfîrșitul anului școlar 1961/1962 au promovat anul I, vor fi admiși prin concurs în anul II al școlilor tehnice agricole de aceeași specialitate în limita locurilor planificate pentru anul II. Înscrierile la concurs pentru anul II se fac între 15—30 august a.c., la sediul fiecărei școli, iar concursul se va ține între 1—10 septembrie a.c.

Examenul constă din următoarele probe:

a) La școlile tehnice agricole și horticole

— Matematica și agrimensura — scris și oral;

— Agricultură generală — scris și oral.

b) La școlile tehnice veterinare

— Matematică — scris și oral;

— Anatomia și fiziologia animalelor domestice — scris și oral.

Subiectele probelor scrise și orale se stabilesc de comisia de examinare din materia prevăzută în programele școlare pentru anul I ale școlilor profesionale de aceeași specialitate (la școlile tehnice veterinare din materia prevăzută în programele școlare pentru anul I ale școlilor profesionale de crescători de animale). Cei care nu vor reuși la concursul pentru anul II al școlilor tehnice vor fi înscriși din nou în anul I al școlilor tehnice de aceeași specialitate.

Elevii care la sfîrșitul anului școlar 1961/1962 au promovat anul II al școlii profesionale vor fi înscriși direct în anul II al școlilor tehnice agricole de aceeași specialitate.

Elevii care la sfîrșitul anului școlar 1961/1962 au absolvit școlile profesionale agricole precum și absolvenții acestor școli din promoțiile 1961 și mai vechi dar care nu au depășit vîrsta de 25 ani vor fi primiți prin concurs în anul III al școlilor tehnice agricole de aceeași specialitate în limita locurilor planificate pentru care se ține concursul.

Înscrierile la acest concurs se fac între 15—30 august a.c., iar examenul între 1—10 septembrie. Concursul constă din probe scrise și orale din materiile prevăzute în anul 1962 pentru examenul de absolvire a școlilor profesionale în specialitatea respectivă (pentru absolvenții școlilor profesionale veterinare din materiile prevăzute pentru examenul de absolvire din 1959). Elevii care au rămas repetenți în anul I al școlilor profesionale, se pot prezenta la concursul de admitere pentru anul I al școlilor tehnice agricole. Elevii repetenți în anii II și III vor fi înscriși din nou în anul I respectiv în anul II al școlilor tehnice, fără examen.

Elevii din școlile profesionale agricole care își continuă studiile în școlile tehnice agricole beneficiază de aceleași drepturi și au aceleași obligații ca și elevii înscriși în anul I al acestor școli.

B. Actualele școli tehnice de maiștri agricoli care pregătesc cadre în specialitățile agricultură, horticultură, viticultură și medicină veterinară, precum și școlile tehnice cu durata de 2—3 ani (cu absolvenți ai școlilor medii de cultură generală) care pregătesc cadre în specialitățile agricultură, horticultură, medicină veterinară, topografie și contabilitate agricolă nu vor mai primi elevi în anul I, în anul școlar 1962/1963, funcționînd în lichidare cu seriile de elevi în curs de școlarizare.

★ ★

Lămuriri suplimentare se pot primi de la direcțiile centrelor școlare agricole, consiliile agricole regionale, consiliile agricole raionale, gospodăriile agricole de stat, stațiunile de mașini și tractoare și secțiile de învățămînt ale sfaturilor populare regionale și raionale.

Sistemul creșterii păsărilor în cotețe de vară

Pentru realizarea producțiilor planificate de ouă și carne de pasăre, gospodăriile agricole colective au posibilitatea de a folosi cele mai noi metode de creștere practicate astăzi în unele unități agricole socialiste. Creșterea păsărilor poate deveni o ramură rentabilă, constituind una din principalele surse de venituri pentru gospodării.

Avicultura modernă recomandă ca tineretul avicol după terminarea etapei de creștere în puiernițe, cît și păsările adulte, să fie întreținute o perioadă cît mai mare de timp la cîmp. Pentru condițiile climatice obișnuite de la noi, păsările pot fi întreținute în cîmp cel puțin 6 luni pe an, adică din luna mai pînă în noiembrie.

Clișeul reprezintă un coteț mobil pentru pui.

Creșterea tineretului în colonii, în completă libertate, are o serie de avantaje ca: mișcarea nelimitată în aer liber, influența sănătoasă a soarelui, hrană verde bogată în vitamine și hrană de origină animală pe care puii o găsesc direct pe pășuni, în livezi, orezării etc.

Pentru adăpostirea păsărilor la cîmp se pot face în gospodării construcții simple, economice, numite cotețe de vară, care sînt de 2 feluri: cotețe mobile și fixe.

Cotețele mobile servesc pentru tineret și pentru găini adulte și pot fi întrebuințate pentru 100 găini sau 300 pui de găină și curcă.

Cotețul e complet închis cu scînduri pe trei părți, iar cea de a patra parte este confecționată din 2 panouri cu plasă de sîrmă și o ușă de 0,60 m/1 m. Acoperișul cotețului este executat în două pante egale, în sens longitudinal, iar învelitoarea este făcută din carton asfaltat. Pardoseala se face din panouri de plasă de sîrmă întinsă pe fier beton. Păsările se odihnesc în timpul nopții, sau în perioada de călduri, pe stinghii de 3,8x5,8 cm., rotunjite.

Aceste cotețe, se pot face și după posibilitățile fiecărei gospodării, folosind pereți din stufit, stuf și sîrmă.

Cotețele fixe sînt folosite pentru adăpostirea tineretului sau păsărilor adulte, cînd lipsesc materialele de construcție adecvate construirii cotețelor mobile.

Pentru gospodăriile colective recomandăm folosirea cotețelor fixe construite din materiale locale, (stuf stufit, coceni de porumb, nuiele și plasă de sîrmă) care sînt economice, fiind folosite cu bune rezultate în multe unități agricole de stat. Un exemplu grăitor în această privință ni-l oferă G.A.S. Andrășești din regiunea București, care a folosit în anul 1961 cotețe de vară din panouri demontabile și din plasă de sîrmă acoperite cu coceni de porumb.

Cotețele de vară pentru gîște sînt asemănătoare celor pentru rațe, cu deosebirea că pereții se pot executa din diferite materiale locale, iar dimensiunile adăpostului sînt diferite. Bobocii din primele serii se adăpostesc în aceleași cotețe, la care se construiește și cel de al patrulea perete, din față, completat la partea superioară cu plasă de sîrmă pe toată lungimea lui.

Locul în care se așează cotețele de vară trebuie să fie ferit de vînturi, în apropierea unei surse de apă și cît mai departe de șosea. Ele se așează în linie dreaptă cu fața spre sud, lăsîndu-se între rînduri o distanță de cel puțin 100 m iar între ele o distanță de circa 10 m. În general pe o suprafață de un ha, se pot repartiza pînă la 1.000 capete tineret avicol. Cotețele mobile se mută pe măsură ce vegetația este consumată. Cînd terenul pentru creșterea tineretului este limitat, acesta va fi însămînțat cu ierburi perene, sau se va cultiva cu un conveier verde.

Pe lîngă hrana pe care o găsește pe cîmp, tineretului avicol trebuie să i se dea și un supliment de concentrate. Astfel, rația de uruială trebuie să se administreze la discreție în automate. Este necesar ca automatele să fie în număr suficient și așezate în locuri diferite în cîmp.

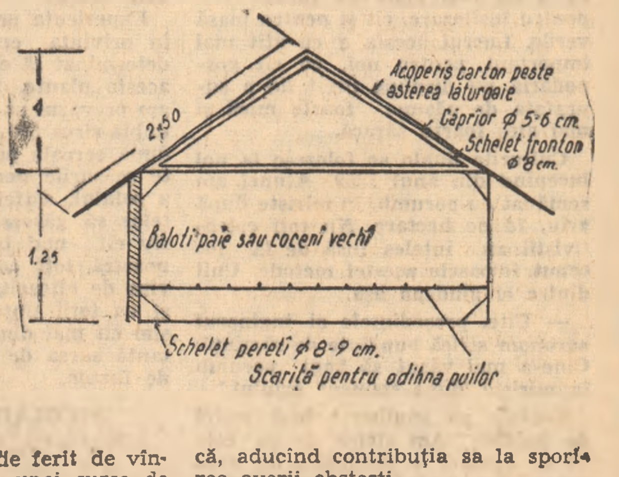
Tineretul se dezvoltă foarte bine atunci cînd este ținut în loturi după vîrstă și mărime. La vîrsta de 3 luni este necesar să se separe puicile de cocoși alegîndu-se cu grijă puii de prăsilă, de cei repartizați pentru îngrășat. Dacă puicuțele încep să ouă, se vor face cuibare în adăposturile respective.

Sistemul întreținerii păsărilor pe cîmp în cotețe de vară este mult mai economică decît cea în padocuri limitate.

Prin experimentările făcute de Institutul de cercetări zootehnice, atît la tineret cît și la găini adulte, s-a constatat că la găinile întreținute pe cîmp se reduce consumul de furaje concentrate cu 25 la sută, iar la tineret cu 2—11 la sută. În această perioadă greutatea corporală realizată la puii de găină a fost mai mare cu 2,9—7,3 la sută și intensitatea ouatului a fost mai ridicată față de păsările crescute în padocuri, înregistrîndu-se un spor de 3,42 ouă pe cap de găină în perioada de vară.

Creșterea păsărilor atît în cotețe fixe cît și mobile se recomandă a se utiliza în toate gospodăriile colective, deoarece s-a dovedit economică, aducînd contribuția sa la sporirea averii obștești.

Coteț mobil pentru pui (detaliu).

Dr. LIDIA IONESCU
din
Institutul de Cercetări Zootehnice

Ce să citim

Cărți apărute în Editura Agro-Silvică

M. RĂDULESCU, P. ȘTEFĂNESCU: „Desen tehnic cartografic și topografic" **334 pag. — 9,65 lei.**

Această lucrare cuprinde noțiuni de desen tehnic și cartografic necesare întocmirii planurilor de situație și reprezentării construcțiilor din cadrul sistemelor hidroameliorative. La întocmirea lucrării s-a ținut seama de programa analitică de la școlile de specialitate.

Se adresează elevilor de la școlile topografice și de hidroameliorații.

C. COMAN și col.: „Monografia contabilă". **358 pag. — 9,50 lei.**

Lucrarea tratează despre organizarea evidenței economice în G.A.S. și G.A.C. pe sectoare de producție. Astfel, sînt prezentate formele evidenței economice la întreprinderi agricole socialiste și scopurile urmărite, evidența primară și cum sînt ele înregistrate în evidența contabilă, evidența muncii și a producției în brigadă, tabelul de pontaj, certificatul de recepție cantitativă și calitativă a lucrărilor, procese-verbale de recepție a recoltelor, registrul de evidența animalelor de producție, certificatul de montă și procesul-verbal de fătare, carnetul mulgătorului etc.

Se adresează elevilor de la școlile tehnice contabile, fiind întocmită în conformitate cu programa analitică și poate fi folosită de lucrătorii serviciilor de contabilitate din G.A.S., precum și de contabilii din G.A.C.

La S.M.T. Nănești

Inovațiile — în sprijinul producției

Cine străbate în aceste zile ogoarele comunelor Liești, Hanu Conache, Ivești, Nămoloasa, Fundeni și altele din raza de activitate a S.M.T.-ului Nănești, regiunea Galați, cunoaște forfota și zorul muncilor de recoltare.

— Mecanizatorii noștri, îmi spunea directorul S.M.T.-ului, ing. Puiu Dobrescu, sînt hotărîți să obțină în vară un rezultat cel puțin asemănător celui din campania de primăvară, cînd au depășit planul cu aproape 3.000 de hantri. Aceasta cu atît mai mult cu cît, în acest an, prin colectivizarea întregii raze de activitate avem create toate condițiile necesare.

La obținerea succeselor cu care se mîndresc mecanizatorii de la S.M.T. Nănești o contribuție importantă a adus-o și grija care se acordă în această stațiune dezvoltării mișcării de inovații.

— E ceva cu totul firesc — spunea președintele comitetului sindicatului, mecanicul Zmeu Stoica — referindu-se la inovații. Întotdeauna noi am căutat să folosim tehnica nouă, să folosim cît mai larg inovațiile în sprijinul producției.

Interesîndu-mă de inovațiile aplicate, de numărul inovatorilor, am aflat că mișcarea de inovații cuprinde un cerc tot mai larg de lucrători.

Printre cele mai importante inovații, trebuie amintit în primul rînd bancul de încercare a instalației hidraulice a tractoarelor. Este știut că din lipsa unei asemenea instalații trebuiau cumpărate pompe centrale, cilindri de forță și distribuitoare noi, care costau mult (un set complet de asemenea piese costă peste 1.900 lei). Ivindu-se deci necesitatea realizării unui banc de încercat I.H.-1, inginerul mecanic-șef Gh. Cochior, împreună cu mecanicul de atelier V. Ciorășteanu, au făcut un asemenea banc. El constă dintr-un postament de beton armat, un electromotor, o distribuție de motor montată într-o carcasă, îndeplinind condițiile unei bune angrenări. În rest, sînt exact piesele instalației I.H.-1 a tractorului U.T.O.S. Pentru toată instalația s-au folosit materiale recuperate. Lucrîndu-se încă din iarnă cu acest banc, aici au fost recondiționate 42 de pompe centrale, 21 de distribuitoare și 20 de cilindri de forță. Deosebit de economiile importante aduse stațiunii, această inovație permite executarea unor reparații de cea mai bună calitate.

Cu efecte pozitive în sprijinirea producției, pe linia executării unor reparații de calitate și a realizării de mari economii, sînt folosite la S.M.T. Nănești și alte inovații. Astfel, inginerul Puiu Dobrescu, împreună cu mecanicul Costică Hîrjoghi, au electrificat podul rulant din atelierul stațiunii; mecanicul Ghețu Florea a conceput un dispozitiv pentru recondiționat tuburi de semănători. De asemenea, mai trebuie amintite și inovațiile privind înlocuirea tuburilor de presiune din cauciuc (de la instalația hidraulică) cu tuburi metalice; înlocuirea bucșelor de la elevatorul de boabe al batozelor prin rulmenți și altele, create de un colectiv lărgit de inovatori.

Dar inovatorii de la S.M.T. Nănești sprijină și gospodăriile colective din împrejurimi, și îndeosebi sectorul zootehnic al acestora, prin diferite inovații. Bunăoară, gospodăriile colective din Nămoloasa-Tîrg și din Liești (două gospodării) au primit de la S.M.T. cîte o moară cu ciocănele.

Procesele grele de muncă din sectoarele zootehnice ale gospodăriilor colective sînt mult ușurate și prin folosirea altor inovații. Este vorba de alimentarea cu apă, pentru care s-au făcut în toate gospodăriile colective deservite fîntîni cu lanț, de adăpători pentru pui, pentru păsări și porci, și în sfîrșit de hrănitoarele automate pentru păsări. Toate aceste inovații aparțin unui colectiv de 9 inovatori din S.M.T.

Iată dar că la S.M.T. Nănești, inovațiile sprijină în mod temeinic activitatea de producție din stațiune și din gospodăriile colective.

I. LEȘEANU

Bine aprovizionat, noul magazin universal din comuna Daia-Romînă, raionul Sebeș, regiunea Hunedoara, este zilnic vizitat de zeci de cumpărători, așa cum se vede în fotografie.

Experienţa gospodăriilor colective fruntaşe — izvor nesecat de învăţăminte

METODELE ÎNAINTATE ALE COLECTIVIŞTILOR DIN SÎNTANA SÎNT ÎNSUŞITE CU SUCCES DE GOSPODARIILE COLECTIVE VECINE

O datorie de cinste

Am avut deseori prilejul să ne amintim de drumul pe care l-a parcurs gospodăria noastră în cei 12 ani de activitate, vorbind celor care ne vizitau, care voiau să ştie cum ne-am organizat activitatea, cum muncim, care este „secretul" rezultatelor obţinute.

Dacă la înfiinţare eram numai 35 de familii, muncind împreună o suprafaţă de 169 ha. teren şi aveam un fond de bază de 24.000 lei, în anii următori am demonstrat că drumul gospodăriei colective este drumul belşugului şi bunăstării. În cîţiva ani am avut bucuria să vedem că gospodăria colectivă „Viaţă Nouă" din Sîntana devine tot mai mult, datorită rezultatelor sale, un centru de atracţie pentru ţăranii muncitori din raion şi din regiune.

Gospodăria noastră a crescut an de an, întărindu-se din punct de vedere economic şi organizatoric şi aceasta datorită sprijinului permanent acordat de partid şi de stat, şi muncii pe care au depus-o cu pricepere colectiviştii noştri. Astăzi gospodăria colectivă cuprinde 923 de familii, o suprafaţă de 3.350 ha., o avere obştească de 15 milioane lei şi un fond de bază de peste 12 milioane lei. Pe măsura întăririi sale economice, gospodăria colectivă „Viaţă Nouă" a înregistrat succese deosebite în producţie. La aceste succese a contribuit în mare măsură cointeresarea materială a colectiviştilor retribuiţi în raport cu producţia obţinută şi care a avut ca rezultat creşterea producţiei şi a productivităţii muncii.

Urmînd indicaţiile date de partid, noi am reuşit să sporim rodnicia pămîntului, să dezvoltăm principalele ramuri de producţie şi, în primul rînd, producţia de cereale, ca bază a întregii producţii agricole şi creşterea animalelor. Avînd teritoriul organizat am extins tot mai mult mecanizarea, aplicarea metodelor agrotehnice înaintate, introducerea soiurilor mai productive, am urmărit aplicarea îngrăşămintelor naturale, chimice, bacteriene şi introducerea metodelor chimice de combatere a buruienilor şi dăunătorilor.

Ca urmare a acestor măsuri aplicate în cadrul gospodăriei colective, producţiile medii realizate depăşesc de două ori la grîu şi de trei ori la porumb pe cele pe care le obţineau cei mai pricepuţi ţărani individuali din comuna Sîntana înainte de colectivizare. Astfel, în anul 1961, cu toate condiţiile mai puţin favorabile culturii plantelor — am realizat următoarele producţii medii: 2.260 kg. grîu, 5.348 kg. porumb boabe, 2.132 kg. floarea-soarelui la hectar.

Paralel cu dezvoltarea sectorului vegetal, în structura căruia predomină cultura cerealelor, ne-am dezvoltat necontenit şi ramura creşterii animalelor. Faţă de 1 ianuarie 1959, cînd aveam numai 156 de capete taurine, 832 de porcine, 1.549 de ovine, 484 de păsări, în prezent am ajuns la 924 de taurine — din care 325 de vaci, 2.856 de porcine, din care 252 de scroafe, 2.367 de ovine, 12.444 de păsări. Majoritatea indicilor din planul de creştere a animalelor pe 1962 au fost realizaţi şi chiar depăşiţi încă din primele cinci luni ale anului.

Pentru creşterea producţiei animale ne-am asigurat însemnate cantităţi de furaje, plantele furajere deţinînd în structura culturilor 28 la sută din suprafaţa arabilă. Pentru întregul efectiv de animale am asigurat construcţii trainice şi igienice. Pe lîngă o seamă de construcţii zootehnice utilate cu tehnica modernă — adăpători automate, instalaţie electrică de muls etc. — am construit şi grajduri ieftine şi practice cu stabulaţie liberă, avînd pereţii din baloţi de paie, capacitatea lor fiind de 200—300 de capete tineret taurin. În aceste grajduri transformăm în gunoi toate produsele secundare ca: paie, pleavă şi coceni de porumb. Grajdurile le mutăm din 2 în 2 ani pe alte terenuri unde avem suprafeţe mari de culturi furajere, paie şi pleavă. În felul acesta ne asigurăm mari cantităţi de îngrăşăminte naturale şi obţinem o economie de zile-muncă la transportul furajelor şi al îngrăşămintelor.

Peste 90 la sută din totalul veniturilor băneşti realizate de gospodăria colectivă, care anual reprezintă 7—10 milioane lei, provin din vînzările de produse către stat. Veniturile mari băneşti pe care le obţinem au făcut posibilă întărirea economică continuă a colectivei noastre şi, pe această bază, creşterea nivelului de trai al colectiviştilor. În ultimii ani, aceştia şi-au construit peste 650 de case noi, şi-au cumpărat bunuri casnice moderne: garnituri de mobilă, aragazuri, diferite maşini electrice, aparate de radio, biciclete, motociclete etc.

Realizările noastre au constituit şi constituie un exemplu de urmat pentru multe gospodării colective din raionul Criş şi din regiune.

Îndrumaţi de organizaţia de partid, consiliul de conducere, brigadierii şi colectiviştii fruntaşi s-au preocupat şi de formarea de noi gospodării colective în comunele din jur, desfăşurînd o largă muncă politică de masă bazată pe exemple concrete din gospodăria noastră. Ne-au vizitat, de asemenea, an de an mii de ţărani muncitori care au vrut să se convingă, cu ochii lor, de viaţa nouă din gospodăria colectivă.

Munca noastră nu s-a oprit însă aici, ci a fost dusă mai departe, cu şi mai mult elan, pentru sprijinirea noilor gospodării colective în întărirea lor din punct de vedere economic şi organizatoric. În 1955, de exemplu, a luat fiinţă gospodăria colectivă din Comlăuş, sat care aparţine de comuna noastră. Noi am sprijinit această gospodărie în organizarea şi planificarea muncii.

Am considerat întotdeauna că nu este de ajuns să fii fruntaş, să te bucuri singur de succesele pe care le-ai obţinut. De aceea noi am sprijinit în cele mai variate forme şi gospodăriile colective din comunele Caporal Alexa, Olari, Şimand, Socodor, Zărand, Nădab, Sintea Mică, Cintei şi altele din raionul Criş, precum şi alte două gospodării colective din raionul Beiuş.

În aceste gospodării s-au deplasat periodic membri din consiliul de conducere, brigadieri, contabili şi colectivişti fruntaşi, care au împărtăşit din experienţa dobîndită de noi în organizarea muncii în diversele ramuri de producţie. Totodată, multora din aceste unităţi le-am dat ajutor în vîrfurile de lucru cu braţe de muncă sau utilaj agricol, le-am sprijinit cu seminţe, reproducători, material de prăsilă, material săditor, le-am pus la dispoziţie echipe de constructori, proiecte de construcţii, le-am îndrumat să-şi dezvolte multilateral producţia. Aproape în fiecare săptămînă primim vizitele unor colectivişti din raion care vor să înveţe din experienţa fruntaşilor noştri şi le dăm toate lămuririle necesare.

Ca rezultat al acestui spirit de întrajutorare reciprocă s-a reuşit ca multe din gospodăriile amintite mai sus să devină multimilionare, iar unele, cum ar fi cele din Şimand şi Şiclău, să ne cheme la întrecere. Fără îndoială că ne bucurăm sincer pentru succesele lor, pentru că am putut contribui şi noi la ele, şi ne angajăm ca şi în viitor să ajutăm cu experienţa şi posibilităţile noastre gospodăriile colective tinere şi mai puţin dezvoltate, pentru ca şi acestea să ajungă la nivelul celor fruntaşe.

GHEORGHE GOINA
Erou al Muncii Socialiste,
preşedintele gospodăriei colective „Viaţă Nouă", comuna Sîntana, raionul Criş, regiunea Crişana

Cifre şi fapte

- Colectiviştii din Sîntana şi-au propus să vîndă în acest an statului peste 12 tone de carne la suta de hectare teren. Cantitatea de carne contractată cu statul, în anul în curs, este de 343.600 kg, din care 243.000 kg carne de porc.
- **Pînă la 1 iunie a.c. gospodăria colectivă a realizat 260.372 litri lapte de vacă, 8.221 litri lapte de oaie şi 66.183 bucăţi ouă.**
- Lucrările de întreţinerea culturilor au fost aproape terminate. La sfecla de zahăr s-au executat 4 praşile — din care două cu praşitorile cu tracţiune animală — la porumb este pe sfîrşite cea de-a patra praşilă. Culturile de floarea-soarelui şi cartofi au fost praşite de asemenea de trei ori.
- **Din cele 60 de hectare grădină, 30 ha sînt cultivate cu roşii timpurii a căror recoltare a şi început de o săptămînă.**
- **Veniturile băneşti prevăzute a se realiza în anul acesta din vînzarea produselor animaliere se ridică la suma de 3.718.550 lei, din care sectorul porcin contribuie cu 2.303.600 lei.**
- **În anul 1962 se prevede ca fondul de bază al gospodăriei să crească cu peste 1.590.000 lei.**
- **Gospodăria colectivă din Sîntana şi-a prevăzut să însămînţeze în acest an în cultură dublă 320 hectare cu porumb, adică cu 120 de hectare mai mult ca în 1961.**
- **În acest an pe o suprafaţă de 838 de hectare cultivată cu porumb s-au însămînţat intercalat dovleci furajeri şi fasole pentru boabe, iar în cultură ascunsă sub grîu şi orz de toamnă s-au însămînţat 150 hectare lucernă.**

Fermele de animale ale colectiviştilor din Sîntana au fost vizitate pe îndelete. Vizitatorii au stăruit mult să vadă adăpătorile automate la grajdurile de taurine, felul cum funcţionează instalaţia de muls mecanic, creşterea viţeilor în stabulaţie liberă şi multe altele.

Am învăţat mult de la vecinii noştri din Sîntana

Noi, colectiviştii din Şimand, am avut întotdeauna privirile aţintite către gospodăria colectivă „Viaţă Nouă" din Sîntana. În primul rînd, pentru că sîntem vecini şi în asemenea situaţie nu se poate să nu te intereseze ce face vecinul, cum seamănă el, cum întreţine culturile, ce îşi mai construieşte, cum se chibzuieşte ca să iasă cît mai bine. În al doilea rînd pentru că era în interesul dezvoltării colectivei noastre să urmăm exemplul frumos al vecinilor noştri. De aceea, putem spune fără şovăială, că am învăţat mult din experienţa acestei gospodării colective bine organizată, de ani de zile multimilionară.

De la gospodăria colectivă din Sîntana am împrumutat cu bune rezultate sistemul retribuţiei nu numai după muncă, ci şi după producţia obţinută. Rezultatele au fost cît se poate de bune. Chiar din primul an au sporit producţiile medii obţinute pe gospodărie, crescînd totodată şi cîştigurile colectiviştilor, cointeresaţi în realizarea unor cît mai mari depăşiri de producţie.

De la sfîrşitul anului 1958, cînd am fost ales preşedintele gospodăriei colective „23 Februarie" din Şimand şi pînă azi, a devenit un bun obicei pentru noi să venim în vizită la colectiviştii din Sîntana, să cunoaştem experienţa lor. Rînd pe rînd, consiliul de conducere, brigadierii, şi mulţi membri colectivişti au vizitat această gospodărie fruntaşă, sectorul vegetal, cel zootehnic, pentru a vedea concret cum putem să facem să crească belşugul şi în colectiva noastră.

Brigadierii de cîmp au învăţat astfel să-şi organizeze mai bine munca, s-au convins mai uşor de eficacitatea unor noi metode agrotehnice, de folosirea seminţelor din soiuri valoroase.

Crescînd suprafaţa gospodăriei, în 1959 aveam peste 3.000 hectare, am acordat tot mai multă atenţie şi dezvoltării sectorului zootehnic. Colectiviştii care lucrează în zootehnie au găsit bun sistemul retribuirii muncii după producţie, prolificitate sau după creşterea în greutate care se aplică, de asemenea, la Sîntana. În anii următori am văzut şi rezultatele acestei măsuri. Dacă în 1958 obţineam o producţie de 1,800—2,200 kg lînă pe cap de oaie, prin înlocuirea raselor inferioare cu oi merinos de Transilvania am realizat producţii medii de 5,100 kg în 1960, 5,200 kg în 1961, iar anul acesta de peste 5,300 kg pe cap de animal.

Şi la fermele de porci am ajuns la rezultate bune, obţinînd un procent de 8 purcei înţărcaţi, iar la scrofiţele Landrace primipare de 8,6 pe cap de scroafă.

O dată cu creşterea numărului de animale prin cumpărări şi din prăsilă proprie, am simţit nevoia ridicării multor construcţii. Şi atunci ne-am orientat după experienţa vecinilor noştri, care au arătat că ştiu să facă construcţii trainice, încăpătoare, igienice. Am construit astfel un grajd pentru 240 de taurine, pe patru rînduri, cu iluminatoare, la care vom instala în curînd adăpătoare automate. Acest tip de grajd ne-a adus şi o economie de teren agricol.

Ne-am orientat după gospodăria colectivă din Sîntana şi în ceea ce priveşte creşterea şi îngrăşarea tăuraşilor, obţinînd astfel venituri importante. Un ajutor concret au primit şi contabilii noştri din partea a doi contabili cu experienţă de la Sîntana. Şi tovarăşul Gheorghe Goina ne-a dat un sprijin tovărăşesc. El a venit deseori să ne viziteze, să vadă cum ne organizăm munca, cum dezvoltăm fiecare sector. După ce vedea culturile, fermele de animale şi celelalte, el ne spunea părerea sa despre toate acestea, ne arăta cum crede că ar fi mai bine să rezolvăm o problemă sau alta.

Acum, cînd întreaga comună Şimand e colectivizată, vedem cît de mult am urcat pe drumul bunăstării şi belşugului, urmînd exemplul vrednicilor noştri vecini. La sfîrşitul anului trecut, am avut un fond de bază de 6.500.000 lei; la sfîrşitul acestui an el va ajunge la peste 8 milioane. Au crescut mult şi fermele de animale. Astăzi avem 707 taurine, din care 228 de vaci, 1.371 porcine, 4.762 ovine merinos. Colectiviştii noştri şi-au construit multe case noi, şi-au cumpărat mobilă, aparate de radio, motorete şi motociclete, îşi înfrumuseţează cu fiecare an viaţa.

În ce ne priveşte vom continua să studiem şi de acum înainte experienţa gospodăriei colective din Sîntana, pentru că întotdeauna vom putea învăţa ceva folositor din activitatea ei.

IOAN CORBACI
preşedintele gospodăriei agricole colective „23 Februarie"-Şimand

Temelia unui belşug trainic

În faţa sediului gospodăriei colective din Sîntana, un panou de onoare poartă un citat a cărei semnificaţie am întîlnit-o multiplicată în întreaga activitate a acestei gospodării colective fruntaşe cunoscută în întreaga ţară: „Învaţă tu, învaţă pe alţii, aplică ce ai învăţat".

Colectiviştii din Sîntana au pus la temelia celor 15 milioane, cît numără averea obştească, hărnicia, priceperea, dar şi încrederea.

Mi-au povestit cîţiva colectivişti din comunele vecine că chiar Gheorghe Goina, vorbind despre anii de început, arăta că în primul an după împroprietărire, unii din viitorii colectivişti săpau porumbul umblînd de jur împrejurul lui. Moţii împroprietăriţi aici, au arătat în anii următori că nu sînt mai prejos în agricultură ca localnicii, agricultori din tată în fiu.

Păşind uniţi pe drumul gospodăriei colective, romîni şi germani, sîntănenii au pus în cîţiva ani temelia unui belşug trainic, ascendent. Ei au înţeles că o agricultură socialistă este de neconceput fără însuşirea agrotehnicii, a principalelor noţiuni de zootehnie, economie şi organizare.

Curînd, la Sîntana au venit atraşi ca de un „miracol" sute şi sute de vizitatori, ţărani muncitori. Aici s-au convins cu ochii lor că gospodăria colectivă este un adevărat drum al belşugului şi bunăstării.

Şi au trecut alţi ani. Colectiviştii din Sîntana nu s-au mai mulţumit să aştepte oaspeţi, ci au pornit, îndrumaţi de partid, să fie ei oaspeţii colectiviştilor din împrejurimi. Au mers la cei din comunele Caporal Alexa, Socodor, Zărand, Cintei, Sintea Mică, Avram Iancu, au asistat la adunări generale sau şedinţe de producţie, au răspuns la întrebările colectiviştilor, au arătat cum muncesc ei. Macarie Marţian, Gligor Teodor, Zimmerman Carol, Heuberger Anton, Olah Ludovic şi Selejan Gheorghe le-au împărtăşit brigadierilor experienţa lor în organizarea muncii, în obţinerea de producţii mari.

Gheorghe Goina şi ceilalţi membri ai consiliului de conducere le-au arătat cum să-şi organizeze munca, teritoriul, le-au explicat avantajele dezvoltării principalelor ramuri de producţie, le-au pus la dispoziţie norme de lucru în ramurile anexe, le-au arătat cum munceşte consiliul de conducere, i-au îndemnat să trimită colectivişti care să stea un timp mai îndelungat la Sîntana pentru a se califica în contabilitate, în munca de brigadieri, şefi de ferme.

Am străbătut, săptămînile trecute, multe gospodării colective din raionul Criş şi pretutindeni mi s-a vorbit cu căldură şi mulţumire despre tot ceea ce au învăţat folositor de la colectiviştii din Sîntana. La Olari şi Şimand, printre construcţiile zootehnice se văd două grajduri de bovine construite după modelul celor de la Sîntana, la Caporal Alexa recunoşti imediat maternitatea de scroafe, pătulul, ferma de păsări, la Nădab constructorii au început o îngrăşătorie cu pătul, la Zărand şi Nădab colectiviştii îţi arată cu mîndrie că au amenajat şi ei grădini de legume, că dezvoltă necontenit fermele de animale.

GRAJDURI ŞI TRANDAFIRI

Duminică 24 iunie au venit la Sîntana, în cadrul unui schimb de experienţă, toţi preşedinţii gospodăriilor colective din raion, activişti de partid, o seamă de specialişti şi membri din consiliile de conducere.

Au vizitat rînd pe rînd grajdul de vaci prevăzut cu adăpătoare automate şi instalaţie electrică de muls, grajdul cu stabulaţie liberă pentru viţei, îngrăşătoriile, maternitatea de scroafe, ferma de pui, taberele de vară, răsadniţele şi au ascultat explicaţiile inginerilor colectivei. A fost un nou examen pe care colectiviştii din Sîntana l-au trecut cu succes, în faţa unui juriu cît se poate de competent, care nu a trecut cu vederea calitatea construcţiilor, frumuseţea animalelor de producţie, faptul că la grajdurile de cabaline difuzoarele transmit muzică, iar pe aleile pietruite dintre grajduri au înflorit sumedenie de trandafiri.

Discuţiile ce au urmat au fost cît se poate de folositoare, sincere, tovărăşeşti. Ca între vecini şi prieteni legaţi de aceleaşi năzuinţi, de aceleaşi interese.

Au luat cuvîntul mulţi vizitatori şi fiecare a arătat că este necesar să fie deschis drum larg experienţei înaintate, să fie folosite cît mai bine pămîntul şi animalele, să fie aplicate la timp toate îndrumările ştiinţei.

Fruntaşi, sau începători, fiecare din cei prezenţi la acest rodnic schimb de experienţă a înţeles că este nevoie să se întîlnească încă de multe ori de acum înainte, să se consulte şi să înveţe unii de la alţii pentru că numai astfel vor face să crească belşugul colectivelor lor, bunăstarea satelor lor.

LUCIAN CURSARU

Un îndemn de a munci pentru succese asemănătoare

La noi la Nădab, succesele colectiviştilor din Sîntana sînt binecunoscute şi mărturisim sincer că ne-am bucurat pentru tot ce au realizat. Experienţa acestora am cunoscut-o fie prin vizitele făcute acolo, fie chiar de la tovarăşul Gh. Goina, căci acesta a muncit alături de noi la încheierea colectivizării în comuna Nădab.

Experienţa organizatorică a colectiviştilor din Sîntana, calităţile lor de buni gospodari, le-am simţit mai ales cînd tovarăşul Goina s-a oferit să ne ajute în problemele organizării muncii. Acest sprijin ne-a fost de mare folos căci nu e de loc uşor să porneşti la drum cînd se unesc deodată 721 de familii şi 1.997 hectare.

Colectiviştii noştri au primit, de altfel, ori de cîte ori au avut nevoie sprijinul colectiviştilor din Sîntana. În anul 1960, colectiviştii din Sîntana ne-au dat, contra schimb, sămînţă de grîu de inaltă productivitate şi ne-au explicat toate cerinţele agrotehnice ale acestuia.

Cînd am înfiinţat sectorul legumicol, am mers la colectiviştii din Sîntana pentru a vedea cum amenajează aceştia răsadniţele, cum produc răsadul, cum se preocupă de calitatea lui, ce îngrijiri îi aduc.

Anul acesta, grădina noastră dă prima recoltă. Am început doar cu 10 hectare pe care cultivăm roşii, ardei gras, gogoşari, varză, cartofi. De cîteva zile în grădină a început recoltatul roşiilor. Anul viitor vom mări însă această suprafaţă pentru a obţine venituri şi mai mari.

Brigadierii noştri din sectorul vegetal au fost foarte mulţumiţi de calitatea lucrărilor pe care le fac colectiviştii din Sîntana, de spiritul de răspundere şi conştiinciozitatea acestora, de larga răspîndire pe care au luat-o lucrările mecanizate.

Lucruri folositoare au avut de învăţat şi îngrijitorii noştri de animale care au fost în vizită la Sîntana. Ei au văzut că vecinii noştri aplică cu pricepere cele învăţate la cercul zootehnic. Le-a plăcut astfel atenţia ce se dă creşterii şi îngrăşării bovinelor, rezultatele bune obţinute la îngrijirea şi hrănirea viţeilor. Le-a plăcut, de asemenea, faptul că în timpul verii taurinele sînt întreţinute în tabere de vară; vacile în umbrare, viţeii în boxe amenajate în saivane.

Ca pretutindeni unde sectorul zootehnic este în continuă dezvoltare şi noi avem de ridicat o seamă de construcţii noi. De aceea, brigadierul nostru constructor Somoşan Petru şi şeful de echipă Bunteanu Paşcu au fost la Sîntana pentru a vedea şi face schiţa îngrăşătoriei de porci cu pătul.

De cîteva zile am pus fundaţia unei construcţii asemănătoare, căci ne-a plăcut felul ei practic şi rezistenţa. Desigur, în anii viitori vom lua ca model şi alte construcţii din sectorul zootehnic.

Un sprijin deosebit l-am primit şi în ceea ce priveşte adaptarea unor norme de lucru, ca şi în instruirea contabilului colectivei. Timp de o lună acesta a făcut un instructiv stagiu de practică pe lîngă contabilii gospodăriei colective din Sîntana. Că a învăţat bine această muncă o spune însuşi faptul că în această iarnă el a fost chemat să sprijine alte gospodării colective tinere din regiunea Crişana în probleme financiar-contabile.

Pentru noi, colectiviştii din Nădab, rezultatele deosebite obţinute de colectiviştii din Sîntana au fost nu numai un îndemn de a munci pentru succese asemănătoare, ci ele au însemnat şi un important sprijin în întărirea economico-organizatorică a colectivei noastre.

IOAN DRĂGAN — brigadier
AMBROZIE DÎRLĂU — contabil
de la gospodăria agricolă colectivă „24 Ianuarie" — Nădab

Vizitatorii au zăbovit şi la răsadniţe. Pentru unii ca cei din Nădab, Zărand, Şimand şi alţii, avantajele cultivării legumelor timpurii au fost pe deplin dovedite. Alţii se conving acum şi manifestă interes faţă de această activitate.

Un adevărat sprijin preţios

Colectiviştii din Sîntana au dat întotdeauna, prin munca şi realizările lor, un frumos exemplu tuturor gospodăriilor agricole colective din regiunea Crisana.

De aceea, era şi firesc ca multe gospodării colective tinere să dorească a învăţa cît mai mult din experienţa lor.

Membrii gospodăriei agricole colective „I. C. Frimu" au avut deseori prilejul să simtă sprijinul frăţesc al colectiviştilor din Sîntana. Cu cîţiva ani în urmă, cînd eram o gospodărie tînără, aceştia ne-au împrumutat cu grîu şi orz din soiuri de înaltă productivitate. Tot ei ne-au ajutat să învingem o seamă de greutăţi prin care trece de obicei fiecare începător, lipsit de experienţă.

Un mare ajutor am primit şi în ceea ce priveşte organizarea muncii. Bunăoară, trebuie să amintesc că tovarăşul Goina a venit la mai multe adunări generale ale colectiviştilor, a ascultat discuţiile, a luat cunoştinţă de planurile noastre de muncă, apoi şi-a spus şi părerea sa de bun gospodar şi vechi preşedinte. Colectiviştii noştri i-au ascultat sfaturile cu încredere şi se bucurau ori de cîte ori acesta participa la adunările noastre. Tovarăşul Goina a dat sfaturi preţioase şi preşedintelui nostru, tov. Nădăban Gavrilă, a stat, de asemenea, de vorbă cu fiecare brigadier, arătîndu-le cum să-şi organizeze munca, vorbindu-le acestora despre experienţa brigadierilor colectivei din Sîntana şi i-a invitat călduros să vină în vizită la ei, să le cunoască munca, realizările.

Bineînţeles că am organizat mai multe vizite şi fiecare s-a dovedit rodnică, un bogat mijloc de a culege învăţăminte. Din exemplul celor din Sîntana a învăţat fiecare membru al consiliului de conducere, fiecare brigadier şi şef de echipă. Tuturor brigăzilor li s-au repartizat suprafeţe egale de teren şi mijloace de lucru.

După vizitele făcute la Sîntana, colectiviştii noştri au înţeles avantajele aplicării metodelor agrotehnice înaintate, iar recoltele medii de anul trecut au fost — cu toate condiţiile mai puţin prielnice, — de 1.548 kg grîu pe o suprafaţă de 630 ha şi de 2.130 kg porumb boabe pe 376 ha. Dacă unor cititori aceste recolte li se par poate modeste, ei trebuie să afle că avem terenuri cu o fertilitate mai slabă, sărăturate sau ameninţate de sărăturare.

Din experienţa crescătorilor de animale de la Sîntana au avut de învăţat şi colectiviştii noştri care lucrează în sectorul zootehnic. Colectiviştii sîntăneni au rezultate foarte bune în îngrăşarea porcilor şi viţeilor, obţin un procent mediu de 16,2 purcei de la fiecare scroafă la două fătări, au o puternică fermă de vaci. Nu este de mirare atunci că ei îngraşă în acest an peste 2.700 de porci, 150 de bovine, contractează cu statul 243.000 kg carne de porc, sute de mii de litri de lapte, mii de kg de lînă, zeci de mii de bucăţi de ouă.

Aşa cum ne-a arătat şi Consfătuirea pe ţară a ţăranilor colectivişti, noi vom căuta să urmăm pilda gospodăriilor colective fruntaşe, să păşim pe drumul realizărilor lor. Exemplul gospodăriei colective din Sîntana este o adevărată chemare şi pentru noi.

Chiar săptămînile acestea, vom trimite constructorii noştri să cerceteze construcţiile zootehnice de la Sîntana pentru a construi şi noi bine, solid, igienic şi avantajos. Iar în viitor vom căuta să ne însuşim şi alte rezultate bune ale vecinilor noştri.

IOAN MEGYES
vicepreşedinte,
gospodăria agricolă colectivă „I. C. Frimu"
Socodor

Cuvîntarea rostită de N. S. Hrușciov
la Consfătuirea lucrătorilor din direcțiile teritoriale de producție agricolă din regiunile centrale ale R.S.F.S.R.

MOSCOVA 30 (Agerpres) TASS transmite: La 30 iunie ziarul „PRAVDA" a publicat textul cuvîntării rostite de N. S. Hrușciov la Consfătuirea lucrătorilor din direcțiile teritoriale de producție agricolă din regiunile centrale ale R.S.F.S.R. Textul cuvîntării ocupă peste trei pagini de ziar.

N. S. Hrușciov a declarat că, potrivit previziunilor preliminare, dacă nu se va înregistra o înrăutățire a condițiilor de maturizare a cerealelor, în acest an în Uniunea Sovietică vor exista posibilități reale pentru a se recolta aproximativ 9—10 miliarde puduri de cereale. „Nu am recoltat niciodată o asemenea cantitate de cereale", a adăugat el.

N. S. Hrușciov a subliniat că „în momentul de față starea semănăturilor este satisfăcătoare" El a precizat că în acest an planul însămînțărilor de primăvară a fost îndeplinit în proporție de 103 la sută. În total colhozurile și sovhozurile au semănat culturi de primăvară pe o suprafață de 148 081 000 ha, adică cu 14 728 000 ha mai mare ca anul trecut.

După cum a arătat N. S. Hrușciov, semănăturile de grîu s-au lărgit cu 3 500 000 ha. Porumbul a fost semănat pe o suprafață de 34 926 000 ha, adică cu 11 milioane ha mai mare ca anul trecut. Au fost lărgite semănăturile de mazăre, hrișcă, mei, fasole, soia. S-au extins semănăturile de sfeclă de zahăr pentru furajarea vitelor. Această cultura a fost semănată pe o suprafață de 2 660 000 ha, cu 1 460 000 ha mai mare ca anul trecut.

Nikita Hrușciov a arătat de asemenea că achizițiile de carne și lapte au crescut întrucîtva în comparație cu anul trecut.

La data de 1 iunie a.c. efectivul vitelor cornute mari a crescut cu 5 600 000 capete în comparație cu 1961 (vaci — cu 1 918 000 capete, porcine — cu 4 370 000 capete, ovine — cu 2 218 000 capete).

N. S. Hrușciov a scos în evidență marea însemnătate a aplicării principiului cointeresării materiale ca pîrghie puternică a avîntului creșterii animalelor.

În această ordine de idei el a subliniat că majorarea prețurilor de achiziție la carne a contribuit la cointeresarea materială a lucrătorilor din agricultură în avîntul creșterii animalelor.

„Este necesar să se înțeleagă în mod profund că dacă astăzi noi am majorat prețurile de achiziție și prețurile cu amănuntul la carne și unt, acest lucru urmărește sporirea considerabilă a producției de produse animaliere. Implicit s-a făcut un pas important spre rezolvarea problemei satisfacerii depline a nevoilor crescînde ale oamenilor sovietici în produse alimentare. Prin urmare, această măsură necesară și importantă corespunde intereselor întregului popor", a spus N. S. Hrușciov.

N. S. Hrușciov a analizat sarcinile direcțiilor teritoriale de producție — organe principial noi de conducere a agriculturii. „Deosebirea radicală între noile organe agricole și cele vechi constă în faptul că noile organe au fost înființate exclusiv pentru conducerea producției din colhozuri și sovhozuri".

Totodată, el a subliniat că „dacă ar fi să facem o comparație cu industria, direcția de producție trebuie să constituie un consiliu economic sui-generis — Consiliul Economic pentru un anumit grup de gospodării".

N. S. Hrușciov a declarat că în U.R.S.S. s-au ivit posibilități reale de a se comasa raioanele. El a spus: „După cît se pare, tocmai direcțiile de producție vor deveni baza noii diviziuni administrative a regiunii, ținutului, republicii".

După ce a arătat că, sub forma în care s-au menținut astăzi, raioanele sînt un fenomen al perioadei de tranziție, Nikita Hrușciov a spus că „raionarea existentă este deja perimată".

Președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. a vorbit despre necesitatea de a se ridica spiritul de răspundere pentru aplicarea în producție a realizărilor științei și a experienței înaintate. „Astăzi direcțiile de producție sînt datoare să treacă cu seriozitate la studierea metodelor avansate de conducere a agriculturii, la aplicarea realizărilor științei și a experienței înaintate în producția colhoznică și sovhoznică".

N. S. Hrușciov a declarat că în lupta pentru sporirea producției de produse agricole rolul hotărîtor revine creșterii productivității muncii în colhozuri și sovhozuri.

Cu acest prilej el a subliniat că în multe întreprinderi fruntașe dintr-o serie de ramuri ale industriei, productivitatea muncii întrece cele mai înalte realizări din țările capitaliste dezvoltate. „În ansamblu însă avem încă mult de făcut atît în industrie, cît și, mai ales, în agricultură. pentru a întrece cele mai dezvoltate țări capitaliste sub raportul productivității muncii", a spus N. S. Hrușciov.

Numai prin munca dîrză, prin organizarea pricepută a lucrărilor, se poate învinge în întrecerea cu capitalismul. A munci cu dîrzenie aceasta nu înseamnă a azvîrli pămîntul dintr-un loc într-altul, ci a învăța cu perseverență cele mai bune procedee, metodele noi, mai avansate de conducere a economiei", a declarat N. S. Hrușciov.

Vorbitorul a subliniat: „A livra mai multe produse de bună calitate cu o cheltuire mai mică de muncă și mijloace — iată ce este esențial în conducerea producției colhoznice și sovhoznice".

Nikita Hrușciov a subliniat că este extrem de important să se facă totul pentru ca în viitorul cel mai apropiat să se cucerească prima redută din sectorul zootehnic — să se producă 7500 kg. de carne la 100 ha de teren arabil și 1600 kg. la 100 ha. de alte terenuri. „După cucerirea acestor redute, este necesar să se meargă mai departe, să se pregătească asaltarea unor redute și mai greu de cucerit. Dispunem de toate posibilitățile pentru aceasta".

În Uniunea Sovietică a fost lansat un nou satelit artificial al Pămîntului „COSMOS-6"

MOSCOVA 30 (Agerpres). — TASS transmite: La 30 iunie 1962 ÎN UNIUNEA SOVIETICĂ A FOST LANSAT CU SUCCES PE O ORBITĂ UN NOU SATELIT ARTIFICIAL AL PĂMÎNTULUI — „COSMOS-6". La bordul satelitului sînt instalate aparate științifice destinate continuării cercetării spațiului cosmic în conformitate cu programul anunțat de agenția TASS la 16 martie a.c. **În afară de aparatele științifice la bordul satelitului „Cosmos-6" este instalat un sistem radiotelemetric cu mai multe canale și dispozitive radiotehnice pentru măsurarea traiectoriei. La bordul satelitului se află un emițător pe unde scurte care lucrează pe frecvența 90, 0233 M HZ.**

Potrivit datelor preliminare, satelitul evoluează pe o orbită care diferă puțin de cea stabilită prin calcul. Perioada de revoluție a satelitului este de 90,6 minute, unghiul de înclinație al orbitei față de planul ecuatorului este de 49 grade, îndepărtarea maximă de suprafața Pămîntului este de 360 km, îndepărtarea minimă — de 274 km. Informația radiotelemetrică recepționată de la bordul satelitului confirmă funcționarea normală a tuturor dispozitivelor și aparatajului științific instalate la bord. La centrul de coordonare și calcul sosesc informații telemetrice, precum și date cu privire la recepționarea semnalelor radio ale emițătorului „Maiak".

R. D. Germană

In satul lui Johann Gottlieb Fichte

In apropiere de autostrada ce duce la Bautzen, în raionul Bischofswerda, se află satul Rammenau.

Cu 200 de ani în urmă aici s-a născut marele filozof german Johann Gottlieb Fichte, fiu al unui țesător sărac. Pe atunci satul nu putea oferi mai nimic acestui mare fiu al poporului german.

Astăzi, la intrarea în satul Rammenau se află școala medie tehnică care îi poartă numele. Recent, în vechiul castel din Rammenau a fost deschis „Muzeul Fichte", iar un parc, o stradă și alte multe locuri poartă astăzi numele marelui filozof german. Țăranii satului s-au unit într-o cooperativă agricolă de producție, căreia i-au dat de asemenea numele „Fichte".

Țăranii din Rammenau manifestă o vie dorință de a se cultiva. Ei pot fi întîlniți în număr mare la biblioteca satului sau asistînd la conferințe pe cele mai diferite probleme actuale. După ce au terminat însămînțările de primăvară, cei 1976 de locuitori au lucrat voluntar la înfrumusețarea comunei. Astăzi, străzile și gardurile refăcute, căminul cultural renovat și pereții caselor vopsiți într-o bogată gamă de culori pastel imprimă satului un aspect cu totul nou.

Locuitorii satului Rammenau și-au propus să transforme vechiul castel feudal, situat la marginea comunei, într-un centru cultural. Inceputul a fost făcut prin inaugurarea „Muzeului Fichte". Oaspeții veniți cu acest prilej atît din R. D. Germană cît și din străinătate s-au putut convinge că moștenirea lui Fichte se află în mîini bune.

O duminică sportivă la Tutana...

De curînd s-a desfășurat pe terenul de sport al școlii de 8 ani din Tutana, raionul Curtea de Argeș, faza intercomunală a Spartachiadei de vară a tineretului. La această manifestare sportivă s-au întrecut tineri din satele comunelor Tutana, Băiculești și Vîlcele. Numeroși spectatori au răsplătit cu puternice aplauze cîștigătorii acestei întreceri. La sfîrșitul concursului ei au propus asociației sportive să organizeze în satul Tutana cît mai multe competiții sportive. După un timp destul de scurt dorința lor a fost îndeplinită. In colaborare cu organizația U.T.M. s-a organizat în Tutana o frumoasă duminică sportivă.

Dis-de-dimineață, utemiștii Iacob Cornel, Tudor Ion, Simion V. Florin și tînărul învățător Andrei Atanasescu, au fost prezenți pe terenul de sport spre a face ultimele pregătiri în vederea desfășurării cu succes a întrecerilor sportive. La ora 9, pe șoseaua satului era mare animație. Veneau membrii asociațiilor sportive „30 Decembrie" — Vîlcele și „Progresul" — Băiculești. După sosirea tuturor participanților, profesorul de educație fizică Tudor Ion, a urat bun sosit tinerilor sportivi și a prezentat programul desfășurării întrecerilor în cadrul duminicii sportive. Pe terenul de sport, echipa de gimnastică a școlii de 8 ani din Tutana formată numai din pioniere, a prezentat cu multă măiestrie un program demonstrativ: exerciții și piramide. Apoi elevele din Tutana au susținut un meci de volei cu echipa școlii elementare din comuna Băiculești.

Deosebit de interesantă a fost întrecerea tinerilor cicliști. Cînd, la sosire, și-a făcut apariția primul concurentul Neacșu N. Constantin, spectatorii din Tutana au izbucnit în aplauze furtunoase. Erau tare bucuroși că reprezentantul asociației sportive din satul lor s-a clasat pe locul I.

Cu mult interes au fost urmărite și celelalte întreceri sportive la tenis de masă, săritura în lungime, tirul sportiv, fotbalul etc. La sfîrșitul întrecerilor celor mai buni sportivi li s-au înmînat diplome și insigne. Această frumoasă manifestare sportivă va rămîne mult timp în inimile tutănenilor. A fost prima duminică sportivă organizată în Tutana.

VASILE ISPĂȘOIU
corespondent

...și la Ulmeni

Zilele trecute în comuna Ulmeni, raionul Mizil, cu sprijinul consiliului raional U.C.F.S. s-a desfășurat o bogată duminică sportivă. La inițiativa asociației „Viticultorul" din localitate, și-au dat concursul la această manifestare asociațiile sportive „Viticultorul" Șarînga, „Energia" Clondiru și „Viticultorul" Pietroasele, realizînd totodată un bun schimb de experiență.

Prin felul cum a fost organizată această duminică sportivă cei 266 sportivi participanți au contribuit din plin la reușita programului, atrăgînd un număr de peste 2.000 spectatori colectiviști.

Programul a început cu întreceri de atletism la care au participat 44 băieți și 20 fete, gimnastică 24 participanți, continuînd apoi cu jocuri de fotbal, volei și handbal.

De menționat este faptul că terenurile pe care s-au desfășurat aceste întreceri sînt bine întreținute și frumos amenajate.

Rezultatele jocurilor disputate sînt următoarele: la fotbal „Viticultorul" Ulmeni a învins „Viticultorul" Pietroasele cu scorul de 4-1 (3-1) și pe „Viticultorul" Șarînga cu 5-2 (2-1).

La handbal în 7 echipa colectiviștilor din Ulmeni a întrecut echipa colectiviștilor din Clondiru, iar la volei echipa „Viticultorul" Pietroasele a terminat învingătoare cu 2-1 în fața echipei din Șarînga.

ȘTEFAN CONSTANTIN
corespondent

Inginerii din Stoicănești

(Urmare din pag. 1-a)

interesează de munca îngrijitorilor de animale, cine a auzit-o dînd explicații fiecărui om în parte, de felul cum trebuiesc îngrijite și hrănite animalele, va înțelege dorința și rîvna ei de a fi cît mai folositoare gospodăriei colective. Și, cu sprijinul conducerii gospodăriei, al comuniștilor în primul rînd, aceasta s-a împlinit.

Cîteva cifre sînt grăitoare: anul trecut, de pildă, la sfecla de zahăr s-a obținut aproape 23.000 kg. la hectar, pe 200 hectare; grădina de legume și zarzavat în suprafață de 66 hectare a adus un venit de aproape 800.000 lei; fermele de animale numărau 930 bovine dintre care 338 vaci și juninci, 887 porcine dintre care 150 scroafe, peste 2.000 de oi dintre care majoritatea cu lînă fină și semifină. În medie pe cap de vacă furajată s-a obținut aproape 2.000 litri de lapte, pe cap de oaie aproape 40 litri de lapte și 2,700 kg. lînă. Venitul bănesc pe anul 1961 realizat din zootehnie s-a ridicat la 1.115.527 lei.

...La temelia succeselor gospodăriei colective din Stoicănești, raionul Drăgănești-Olt, stă și strădania tinerilor ingineri Maria și Constantin Neofit. Acum secerătorile înaintează în lanuri cu spice grele, culturile de porumb, sfeclă de zahăr, floarea-soarelui, legume și zarzavaturi atrag admirația călătorului prin acele locuri, ca și animalele gospodăriei, bine hrănite și îngrijite, ca și construcțiile zootehnice ridicate cu simț gospodăresc, trainice și ieftine.

★

— Noi îi considerăm de-acum ca și pe copiii noștri, spunea bătrînul colectivist Manea D. Chiriță, pe cînd inginerii din Stoicănești plecau într-o dimineață pe cîmp, așa cum fac de trei ani, de cînd au venit aici de pe băncile Institutului.

...Aproape de sediul gospodăriei, colectiviștii au ridicat o casă din cărămidă, cu ferestrele spre soare: noua locuință a inginerilor gospodăriei colective din Stoicănești.

Văzînd-o, am înțeles mai bine cuvintele bătrînului colectivist: „noi îi considerăm de-acum ca și pe copiii noștri!"

Din U.R.S.S.

Cibernetica în agricultură

Mașinile electronice de calcul sînt de pe acum folosite în agricultura sovietică la efectuarea de calcule practice. De pildă, oamenii de știință de la Universitatea de stat din Tartu și de la Academia de științe agricole a R.S.S. Estone au stabilit cu ajutorul unei mașini electronice de calcul cu cifre care este repartiția optimă a suprafețelor însămînțate în sovhozul „Luunia", realizînd astfel o reducere de 40 la sută a prețului de cost al furajelor.

Mașinile electronice de calcul sînt un prețios ajutor și al oamenilor de știință care lucrează în domeniul electrificării și mecanizării agriculturii. Cu ajutorul mașinii electronice „Strela" a fost urmărit procesul de alimentare cu combustibil, ceea ce are o mare însemnătate pentru construirea și exploatarea aparaturii de combustibil a motoarelor Diesel, folosite în agricultură. „Strela" a rezolvat această problemă în numai cîteva minute. În condițiile obișnuite ar fi fost necesare cîteva luni de lucru.

Dar evidența, planificarea și calculele inginerești nu sînt singurele domenii de aplicare a ciberneticii. Folosind metodele ciberneticii, știința obține importante succese și în studierea naturii. De pildă, dacă în timpul mulsului se acționează cu stimulenți electronici asupra acelei porțiuni a creierului vacii care dirijează procesul de cedare a laptelui se poate obține o sporire a cantității de lapte.

Se știe că pentru dezvoltarea normală a plantelor este necesar să se mențină un anumit regim de temperatură, umiditate și lumină. Oamenii de știință și-au pus însă întrebarea dacă planta nu ar putea fi silită să-și dirijeze ea însăși procesul de creștere. Ei au ajuns la concluzia că și această problemă poate fi rezolvată cu ajutorul aparaturii electronice. Cercetări în acest sens se și efectuează la Institutul de agrofizică al Ministerului Agriculturii al U.R.S.S.

Metodele cibernetice și aparatura radioelectronică cunosc o largă aplicare și la automatizarea multor procese ale producției agricole. În Uniunea Sovietică au fost puse la punct cîteva sisteme de dirijare automată a tractoarelor.

Au fost realizate de asemenea sisteme radioelectronice telemecanice pentru dirijarea de la distanță a stațiunilor de pompare, pentru debitarea apei în canale de irigație. Mașini electronice speciale, realizate de Institutul pentru construcția de aparate și mijloace de automatizare. din Tbilisi dirijează procesele de prelucrare a ceaiului, de obținere a zahărului, de uscare a cerealelor.

În prezent se studiază dirijarea pe bază de comandă program a fabricilor automate de preparare a furajelor și a altor întreprinderi agricole.

Cristale prețioase pentru ogoare

Sub microscop strălucesc puternic cîteva cristale mari. Sînt oare diamante? Nu, nu sînt pietre prețioase ci sulfat de fier. obținut din deșeurile de producție ale uzinei chimice „M. V. Frunze" din Dorogomilov.

De zeci de ani nămolul cu conținut de fier, reziduurile producției de acid sulfuric și sulfat de amoniu se aruncau. In același timp, în Uniunea Sovietică există circa 50 de milioane de hectare de teren sărăturos care trebuie ameliorate. S-a început căutarea unor substanțe care să poată fi puse în slujba agriculturii. Se pare că se poate realiza acest lucru cu ajutorul sulfatului de fier care se dizolvă bine și pătrunzînd repede în sol sporește considerabil recolta de cereale.

Lucrătorii uzinei chimice din Dorogomilov și-au propus să ajute agricultura și au reușit. Ei au realizat un îngrășămînt complex care conține fier și azot, denumit sare de fier și amoniu. Valoarea noului îngrășămînt constă în faptul că el poate fi obținut din reziduuri ale producției, fără lărgirea suprafețelor de producție și fără noi cheltuieli materiale. Prima tonă din acest îngrășămînt a fost experimentată la stațiunea experimentală Skador.

Stațiuni de odihnă pentru țăranii uzbeci

„Țărmul odihnei" — a fost denumită stațiunea balneară pe care o amenajează 28 de colhozuri din regiunea Horezm (Uzbekistan), pe malurile pitorești ale fluviului Amu-Daria.

Deocamdată aici funcționează numai baze sportive, stațiuni de canotaj, s-au amenajat colțuri pentru pescari-amatori. Dar de pe acum, țăranii din regiunea Horezm își petrec bucuroși zilele de odihnă pe malul fluviului. Ei sînt adesea vizitați de artiști amatori de la teatrele populare sau de colective de artiști profesioniști, veniți aici la invitația consiliilor de conducere ale colhozurilor.

Stațiune „Țărmul odihnei", unde se vor construi sanatorii și case de odihnă, va funcționa tot anul și aici se vor putea odihni concomitent sute de colhoznici.

Cheltuielile necesitate de construirea stațiunii vor fi acoperite din fondurile indivizibile și culturale ale colhozurilor, fonduri care în ultimii ani au crescut considerabil.

Din R. P. Mongolă

Bătrînul Gongo privește în viitor

Bătrînul Gongo are șaptezeci de ani. Șade dinaintea iurtei sale, cu ultimul număr al ziarului „Unan" în mîini. Citește cu atenție ziarul și din cînd în cînd mai aruncă cîte o privire în jurul său.

Se uită la munții care împrejmuiesc iurtele și căsuțele albe ale gospodăriei agricole „Drumul lui Cioibalsan", și cade pe gînduri, lăsîndu-se furat de aducerile aminte.

— Frumos e cerul nostru! își zice bătrînul Gongo. Albastru și adînc. Așa era și în anii îndepărtați ai copilăriei mele. Nu s-a schimbat deloc. Tot așa de albastru era cînd l-au adus din munți pe frate-meu istovit de munca pentru feudal. Tot așa zîmbea soarele cînd plîngeam eu bătut de lama, ori atunci cînd adormeam ostenit lîngă herghelia care păștea. Cerul nu s-a schimbat. Nici soarele. Dar pămîntul e altul. Și oamenii sînt acum alții. Pămîntul e bun și darnic. Oamenii sînt fericiți.

Gongo citește mai departe și se bucură din cîte află despre ce e nou astăzi în Mongolia liberă și independentă. Apoi lasă ziarul de-o parte și iarăși cade pe gînduri.

Mîine soarele va fi tot atît de puternic și cerul tot atît de curat. Dar pămîntul va fi altul și oamenii vor fi alții. Pămîntul va fi și mai bogat. Oamenii vor fi și mai veseli.

Ce a fost ieri?

Ieri, Gongo, fecior de om sărac, argățea la un feudal din zori și pînă-n noapte într-o mînăstire lamaistă. Prea de timpuriu a cunoscut el obida și nevoia, și greul muncii silite. Apoi a pribegit prin țară, a muncit din greu, a răbdat de foame.

Dar a venit revoluția și o dată cu ea — puterea poporului, pe care Gongo a primit-o așa cum primești ploaia pe vreme de secetă. Ea a dat puteri brațelor muncitoare, a aprins inimile oamenilor și le-a îmbărbătat sufletele. Ea a schimbat fața Mongoliei și a adus bucurie în iurtele arațiilor.

Trei feciori ai lui Gongo muncesc în diferite colțuri ale țării. Cel de-al patrulea, Bumba, e în Uniunea Sovietică, unde își însușește experiența muncitorilor de aici. Cel de-al cincilea, Bata, lucrează în gospodăria agricolă „Drumul lui Cioibalsan". El e crescător de animale. Cu totul alta e acum această străveche îndeletnicire a mongolilor. Acum la temelia ei stau metodele înaintate de muncă și înfăptuirile științei moderne. Gongo, venit aici din Ulan-Bator, a fost printre cei dintîi care au înființat-o. Atunci aveau trei cai, trei vaci și patru cămile. Acum gospodăria are șase mii de capete de vite.

Crescătorii de animale cultivă acum și sfeclă, varză, cartofi și ceapă, usturoi și morcovi. Crescătorii de animale au devenit și mecanizatori. Ei conduc tractoare și combine; de asemenea, au devenit și constructori, înălțînd o școală, un dispensar și un club. Crescătorii de animale au devenit oameni înstăriți. In iurtele lor vezi aparate de radio, mașini de cusut, biciclete.

Dar înainte de toate ei au devenit creatori. Ei făuresc o viață nouă în țara lor liberă. Ei au devenit gospodari pricepuți. Venitul gospodăriei a trecut de trei milioane de tugrici!

Ce va fi mîine?

Mîine cei cincisprezece nepoți ai lui Gongo vor fi oameni în toată firea. Ei vor fi oameni noi: zootehniști și mecanizatori, învățători și medici, ingineri și artiști.

Țara merge înainte. Ea își dezvoltă industria și agricultura, devenind cu fiecare zi tot mai bogată și mai frumoasă. Iar asta înseamnă că poporul va duce o viață și mai îmbelșugată.

V. LEBEDEV

CURSURI DE PREGATIRE

Institutul agronomic „Nicolae Bălcescu"-București, organizează în perioada 9 iulie — 1 septembrie un ciclu de pregătire și consultații pentru candidații la concursul de admitere în Facultățile de Agricultură, Horticultură și Medicină veterinară.

Inscrierile se fac zilnic la sediul institutului, în bd. Mărăști nr. 59, telefon 18.22.30. (tramvai 3, 4, autobuz 31, troleibuz 81, 82) la Secretariatul Facultății de Agricultură.

Candidaților din provincie, li se asigură, în limita locurilor disponibile, cazarea și masa contra cost.

„AGRICULTURA NOUA". Apare bisăptămînal. Redacția și Administrația: Piața Scînteii nr. 1. București. Telefon: 17.60.10 Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii.